

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

TREČIADIENIS – WEDNESDAY, RUGSĖJO – SEPTEMBER 2, 2009 • Vol. C Nr. 168

Kaina 75 c.

Buvęs JAV diplomatas nerimauja, ar lietuviams ir ateityje rūpės glaudūs ryšiai su Amerika

„Aš šiek tiek jaudinuosi dėl kartų kaitos, dėl to, kad išeina karta, kuriai reikėjo Jungtinių Valstijų“, – kalbėjo R. Asmus. **SCANPIX nuotr.**

Vilnius, rugsėjo 1 d. (BNS) – Įtakingas buvęs Jungtinių Valstijų diplomatas Ronald D. Asmus teigia, kad jam nerimą kelia, ar lietuviams ir ateityje rūpės glaudūs ryšiai su Ame-

rika ir ar Lietuvai pavyks išlikti aktyvia užsienio politikoje per ekonominį sunkmetį.

„Man nerimą kelia jūsų gebėjimas būti aktyviais užsienio politikos

dalyviais ekonominės krizės, kurią patiriate, metu. Aš šiek tiek jaudinuosi dėl kartų kaitos, dėl to, kad išeina karta, kuriai reikėjo Jungtinių Valstijų. Aš tikiuosi, kad kitos kartos lietuviai bus tokie patys ‘atlantistai’, kaip ir buvę“, – sakė R. Asmus per neseniai įsteigtos sąjungos „Užsienio politikos forumas“ surengtą diskusiją „Lietuva ir nauja transatlantinė darbotvarkė“.

Vienu praėjusio dešimtmečio JAV NATO plėtros politikos strategų laikomas R. Asmus pabrėžė, kad organizacija šiuo metu nėra tokia stipri kaip prieš 20 metų. Pasak jo, sunkiu keliu atėjusios Baltijos šalys NATO narėmis tapo vienų didžiausių organizacijos permainų laikotarpiu, nes kuriama naujoji NATO strateginė programa, nauja programa dėl Rusijos ir Artimųjų Rytų.

„Bet jūs būsite prie stalo ir neturėtumėte **Nukelta į 6 psl.**

A. Kubilius: švietimui skiriame ypatingą dėmesį

Vilnius, rugsėjo 1 d. (ELTA) – Algos mokytojams mažėja, tačiau mažiau nei kitų iš valstybės biudžeto finansuojamų sričių darbuotojams, teigia ministras pirmininkas Andrius Kubilius.

„Švietimui, mokykloms skiriame ypatingą dėmesį, todėl dar sykį noriu priminti, kad šiais metais ne vieną kartą mažinant daugybę valstybės biudžeto išlaidų eilučių, stengėmės apsaugoti išlaidas švietimui, kurios

šiais metais buvo didesnės, lyginant su praėjusiais metais. Todėl mokytojų atlyginimai, skirtingai nuo daugelio kitų grupių, šiais metais augo ir nemažėjo iki pat šių dienų“, – interviu Lietuvos radijui sakė A. Kubilius.

Be to, pasak A. Kubiliaus, pavyko pasiekti, kad mokytojų algos būtų maždaug 30 proc. didesnės už vidutinį darbo užmokestį.

Sveikindamas su rugsėjo 1-ąja jis taip pat žadėjo, kad „švietimui, ži-

nioms, mūsų jaunimo išsilavinimui Vyriausybė skirs ypatingą dėmesį“.

Šiais mokslo metais mokinių laukia nemažai pokyčių. Jie bus mokomi pagal atnaujintas ugdymo programas, užsienio kalbos visi pradės mokytis nuo antros klasės, dešimtokai privalės laikyti Pagrindinio ugdymo pasiekimų patikrinimą, vyresniųjų klasių mokiniams mokslo metai bus viena savaitė trumpesni nei anksčiau, viena savaitė trumpės brandos egzaminų sesija.

Didžiausi pokyčiai naujaisiais mokslo metais vyks aukštojo mokslo srityje, čia jau prasidėjo pertvarka. Šiomet į aukštąsias mokyklas įstojo maždaug 36,000 jaunuolių, 23,500 jų studijuos universitetuose ir 12,800 – kolegijose.

Valstybė visiškai finansuos 20,800 pirmakursių studijas: 11,500 universitetuose ir 9,300 kolegijose.

Lietuva stiprins bendradarbiavimą su Danija

Lietuvos prezidentė Dalia Grybauskaitė priėmė Danijos Karalystės užsienio reikalų ministrą Per Stig Møller. **ELTOS nuotr.**

Vilnius, rugsėjo 1 d. (BNS) – Lietuvos vadovė ragina Daniją glaudžiau bendradarbiauti Afganistane, prisidėti konkrečiais projektais vystant Goro provinciją. Lietuvos prezidentė Dalia Grybauskaitė priėmė Da-

nijos Karalystės užsienio reikalų ministrą Per Stig Møller.

Prezidentė ir Danijos užsienio reikalų ministras aptarė Europos Sąjungos kuriamą Baltijos jūros regiono programą, NATO naujosios progra-

mos metmenis, Rytų kaimynystės klausimus, platesnio Danijos ir Lietuvos bendradarbiavimo Afganistane galimybes.

Užsienio reikalų ministras Vygaudas Ušackas su Danijos užsienio reikalų ministru aptarė dvišalių santykių, saugumo, energetikos, klimato kaitos ir svarbiausius ES klausimus.

Ministrai sutarė stiprinti bendradarbiavimą Baltijos jūros regione, įgyvendinant ES Baltijos jūros regiono strategiją ir Lietuvos pirmininkavimo Baltijos jūros valstybių taryboje tikslus.

Lietuvos diplomatijos vadovas pažymėjo glaudesnių ryšių su kaimyninėmis šalimis svarbą ir papasakojo P. S. Møller apie Lietuvos veiksmus siekiant supaprastinto vizų režimo Kaliningrado srities gyventojams.

Danijos diplomatijos vadovas papasakojo apie pasirengimą Kopenhagoje 2009 m. gruodžio mėn. vyksiančiai Jungtinių Tautų konferencijai klimato kaitos tema ir išsakė viltį, kad šioje konferencijoje pavyks pasiekti istorinį susitarimą dėl Kioto protokolo pratęsimo.

Šiame numeryje:

- Skautybės kelias. 2009 m. skiltininkų kursai. Senųjų skautų gretos retėja (p. 2, 9, 11)
- Ekonomika: realybė, mitai, priežastys ir pasekmės (p. 3, 11)
- Prisiminimų dienoraštis be datų (p. 4)
- Padėka geros valios žmonėms (p. 5)
- Laiškai, nuomonės (p. 5)
- Mažoji Lietuva (p. 8)
- Atsiminimai (80) (p. 9)
- Lietuvių Opera laukia žiūrovų (p. 11)

Valiutų santykis

1 USD — 2.40 LT
1 EUR — 3.45 LT

DRAUGAS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629

TEL.: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • WWW.DRAUGAS.ORG

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 09-01-09

PERIODICALS

Redakcijos žodis

Atrodo, jog Rusijos ministras pirmininkas Putin ir vėl nuvyłė Vakarų žiniasklaidą bei politikos apžvalgininkus, kurie vis tikisi, jog Kremlius ir jo vadovai kažkaip ims ir užmegs sąžiningą pokalbį su savo kaimynėmis ir pačia istorija. Lenkijoje įvykusio Antrojo pasaulinio karo pradžios minėjimo išvakarėse „The Telegraph“ žurnalistas Stefan Wagstyl ragino Rusijos vadovus rasti būdą, kaip sutaisyti sovietų pergalę prieš nacistinę Vokietiją su savo tamsia XX a. istorija. Deja, Putin, dalyvavęs minėtame minėjime Lenkijoje, ir šįkart išsisuko, pakvietęs kitus, bet ne rusus, pamatyti istorijos, taip pat ir Antrojo pasaulinio karo, įvairovę. Matyt, tiesos žodžių iš Kremliaus vadovų lūpų dar teks palaukti.

Vyr. redaktorė
Dalia Cidzikaitė

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589. Tel.: 773-585-9500.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.
Subscription Rates: \$150.00.

Postmaster: Send address changes to
Draugas – 4545 W. 63rd Street,
Chicago, IL 60629-5589.

Mąžindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiamo. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

Draugo prenumerata yra mokama iš anksto.

GARBĖS PRENUMERATA

(metams kasdiena, paskelbta) \$250.00
JAV

Metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD)

Metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00

• 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis
Oro paštu

Metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu

Metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV

Metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00

• 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD)

Metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00

• 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis
Oro paštu

Metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu

Metams \$70.00

Vyriausia redaktorė – Dalia Cidzikaitė
redakcija@draugas.org

Kultūrinio šeštadieninio priedo redaktorė –
Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

Moderatorius – kun. Viktoras Rimšelis

- Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos, gavus prašymą, ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taiso savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugo. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

El-paštas:

rastine@draugas.org

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

SKAUTYBĖS KELIAS

Redaktorė Aušra Jasaitytė-Petry
8830 Magnolia Court
Orland Park, IL 60462

El. paštas: ausra67@sbcglobal.net

Akademiniam skautų sąjūdžiui – 85!

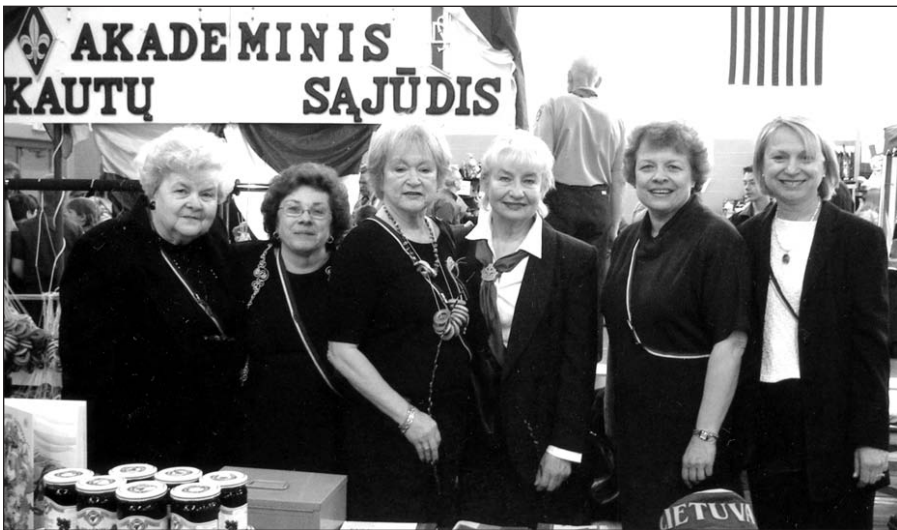
Akademiniis skautų sąjūdis šiemet švenčia savo garbingą 85-ąjį jubiliejų. Ta proga Čikagos skyrius ruošia savo metinę šventę, š. m. spalio 9 d. (penktadienį). Pasirinkome labai gražią ir svetingą Carriage Greens Country Club (Darien, IL) salę pietvakarinėje Čikagos miesto dalyje. Metinės šventės metu bus naujų narių įvesdinimas, pakėlimai į filisterius. A.S.S. veiklos apžvalgą mielai sutiko pristatyti fil. Zita Rahbar, neseniai baigusi A.S.S. Vadijos pirmininkės pareigas. Meninę programą atliks tautinių šokių studentų grupė „Grandis“.

Būtų nepaprastai malonu, kad visi A.S.S. nariai iš arti ar toli gau-siai dalyvautų rengiamoje šventėje. Tai gera proga pasimatyti su senais ir gerais draugais. Reikia pasidžiaugti, kad išeivijoje šiais laikais reta orga-nizacija sulaukia tokio garbingo jubiliejaus.

Taigi nedelsiant skambinkite fil. Jolandai Kerelienei tel.: 630-257-2558. Ji mielai priims Jūsų užsaky-mus. Kviečiame sudaryti stalus, ta-čiau turėsime ir pavienių vietų.

Ad Meliolem!

F.S.S. Čikagos skyrius

Kaziuko mugės metu, Pasaulio lietuvių centre, Lemonte, Filisterių Skautų sąjungos narės, pasiruošusios maloniai sutikti mugės lankytojus ir pasiūlyti jiems įvairių lietuviškų prekių ir knygų. Iš k: fil. Jolanda Kerelienė, FSS Čikagos skyr. pirmininkė, fil. Svajonė Kerelytė, fil. Zita Rahbar, fil. Danguolė Bielskienė, fil. Vilija Kerelytė, fil. Regina Griškelienė. Fil. Zita Rahbar, buvusi Akademinio skautų sąjūdžio centro valdybos pirmininkė, lankėsi iš Los Angeles.

LSS seserijos ir brolijos vyr. skaučių/gintarių/vyčių/budžių suvažiavimas

ATEITIES PĖDSAKAI

įvyks 2009 m. spalio 16, 17, 18 dienomis Bridgman, MI (netoli Union Pier) Bethel Park Retreat Center

Registracijos formas galima rasti www.skautai.net

Formas ir mokesį prašome atsiųsti iki rugsėjo 25 d., adresu:

Suvažiavimas; 11046 Forest Woods Drive; Willow Springs, IL 60480

Budėkite! Gero vėjo ir Ad Meliolem!

Jeigu turite klausimų, prašome susisiekti su mumis.

Sesė Taiyda ir brolis Ričardas

Vyresniųjų skautų skyriaus vadai

rt.chiappetta@comcast.net

2009 m. SKILTININKŲ KURSAI

Kas dalyvaus: Kviečiami prityrę skautai/ės, jūrų skautai/ės

nuo 13 iki 17 m. amžiaus

Ruošia: Lietuvių skautų brolija, Lietuvių skaučių seserija.

Kada: Rugsėjo 18–20 dienomis.

Kur: Camp Dainava, Manchester, Michigan

Kaina: 50 dol. (non-refundable, negrąžinamas mokestis), neįskaitant kelionės išlaidų.

Vietovės savo kursantų keliones (atvežimą/nuvežimą) tvarko atskirai.

Kaip registruotis: Registracijos laikotarpis yra nuo 2009 m. rugpjūčio 15 d. iki 2009 m. rugsėjo 15 d. Priimsime pirmus 60 skautų/skaučių. Užpildykite VISA registracijos formą. Čekius 50 dol. (JAV dol. – Amerikos gyventojams, Kanados dol. – Kanados gyventojams) sumai rašyti „Lithuanian Scouts Association” ir „memo” eilutėje įrašykite „Skilt. kursai”.

Prašome registruotis per tuntus. Tunto atstovas/ė turi pristatyti regis-tracijos formas ir mokesčius Skiltininkų kursų organizatoriams iki rugsėjo 18 d. Pavieniai skautai/skautės gali registruotis, atsiųsdami registracijos formą ir mokesį šiais adresais:

Donatas Ramanauskas; 1507 Meadows Rd.; Geneva, IL 60134 arba

Audra Lintakienė; 3509 Rosemeear Ave.; Brookfield, IL 60513

Apranga: Visi dienos metu dėvėsime išeiginės uniformos marškinius su kaklaraiščiais, mėlynomis trumpomis kelnėmis arba „blue jeans”, priklausoma nuo oro sąlygų. Dėl kitų reikmenų – žiūrėkite reikmenų sąrašą.

Nukelta į 11 psl.

EKONOMIKA: REALYBĖ, MITAI, PRIEŽASTYS IR PASEKMĖS

ANDRIUS KUBILIUS

Pasak premjero Andriaus Kubiliaus, užsienio ir Lietuvos žiniasklaidoje skelbiami duomenys apie Lietuvoje vyraujančią vieną giliausių krizių pasaulyje – nepagrįsti. Tai jis rugpjūčio 31 d., pirmadienį, bandė įrodyti žurnalistams, pateikdamas naujausius duomenis apie Lietuvos ūkį ir ekonomiką. Skelbiame pilną ministro pirmininko pranešimo tekstą.

Krentam ar jau nebekrentam?

Pasaulyje vis daugiau vilties ženklų. Vokietija ir Prancūzija skelbia apie recesijos pabaigą – antras ketvirtis geresnis nei pirmas. Panašiai atrodo ir kitos šalys. Net ir TVF jau skelbia, kad optimizmui yra daug pagrindo. Tuo tarpu Lietuvoje mes vis dar gyvename niūriomis nuotakomis – viskas blogai, mes daugiausiai krentame, mūsų recesija yra giliausia, nes mūsų kritimas yra 15 ar 20 proc., tuo tarpu Vokietija ar Švedija krito tik po 5 ar 6 proc. Taigi visur kitur gerai, tik pas mus blogai – tai tradicinis lietuviškas (o gal bendražmogiškas) požiūris.

Tačiau ar tikrai mūsų padėtis yra blogesnė nei kitų? Šio straipsnio tikslas – parodyti, kad esame labai panašūs į kitas šalis ir procesai, kurie per pastaruosius metus vyko visame pasaulyje, lygiai taip pat vyko ir vyksta ir pas mus.

Pasaulis nebekrenta ir mes nebekrentame

Daugelis mūsų statistikos duomenų rodo, kad toks ekonomikos susitraukimas, koks buvo praėjusių metų pabaigoje, šių metų pradžioje jau pasibaigė. Tai rodo Lietuvos eksporto, pramonės produkcijos ir mažmeninės prekybos įmonių apyvartos duomenys.

Akivaizdu, kad staigus kritimas vyko 2008 m. rugsėjo – 2009 m. sausio mėnesiais. Vėliau visi ekonominiai procesai nusistovėjo. Nusistovėjimą rodo ir ekonominių vertinimų rodikliai bei jų sudėtinės dalys (pramonės bei prekybos pasitikėjimo indeksai)

Kas lėmė kritimą: Vyriausybė ar pasaulinė krizė?

Be abejo, tokios neprecedentinės krizės ir ekonomikos kritimo laikotarpiu labai populiari aiškinti, kad kritimą lėmė Vyriausybės klaidos. Lietuvoje tai ypač populiari versija, nes kritimo statumas sutapo su naujos Vyriausybės veiklos pradžia.

Taip gali teigti tik tie, kurie vengia mus palyginti su kitomis šalimis. Lietuvos ekonomika, kaip ir daugelio kitų šalių ekonomika, labai stipriai priklauso nuo eksporto. Lietuvoje 60 proc. bendro vidaus produkto (BVP) yra eksportuojama. Pasaulinė krizė lėmė daugelio šalių labai staigų ir gilų eksporto kritimą ir tai, lėmė visų šalių ekonomikų sulėtėjimą. Reikia atkreipti dėmesį, kad Lietuvos eksportas per I ketvirtį sumažėjo mažiau nei Švedijos ar Suomijos.

Ar mes kritome giliau nei kiti?

Spaudoje dažnai tenka skaityti, kad mes esame blogiausi, nes mūsų

kritimo procentai yra didžiausi (20 proc. II ketvirtį palyginus su 2008 m. II ketvirčiu). Tuo tarpu senojoje Europoje (Vokietijoje, Švedijoje, Suomijoje) kritimas siekė tik 5–6 proc. Iš to dažniausiai padaroma paprasta išvada, jog tai reiškia, kad mūsų ekonominė politika ir mūsų Vyriausybė yra blogiausios.

Norint mušti – pagalį visada atrasi. Tačiau realybė yra ta, kad absoliuti dauguma regiono ir Europos valstybių šio kritimo metu nukrito į tą patį – maždaug 2006 metų lygį. Taip įvyko su Lietuva (5 pav.), kur pagal įvairiai skaičiuojamą BVP nukritome į tarpą tarp 2005–2007 metų, su Baltijos valstybėmis, taip įvyko su kaimynine Suomija ar Švedija, taip įvyko su Vokietija.

Atskirų šalių skirtingi kritimo procentai, palyginti su Lietuva ar kitomis Baltijos valstybėmis, reiškia tik vieną, kad Baltijos šalys turėjo nukristi didesnę atstumą, nes per 2006–2008 m. laikotarpį sugebėjo aukščiau užlipti – taip įvyko su Baltijos valstybėmis, kuriose 2006–2008 m. „augimo burbulas“ buvo didžiausias.

Kas toliau? Ilgas lipimas iš duobės

Nukritome, kaip ir daugelis kitų valstybių, į 2006 m. Galime vertinti tai kaip nukritimą į duobę arba kaip dirbtinio burbulo subliūškimą. Ekonomika pamažu atsigaus ir jos atsigaivimas visų pirma priklausys nuo eksporto atsigaivimo, o tai reiškia nuo mums svarbiausių prekybos partnerių – Vokietijos, Rusijos, Baltijos valstybių atsigaivimo. Toks atsigaivimas tikrai įvyks. Bet tai nereiškia, kad mes galime jau atsipalaiduoti ir galvoti, kad visi rūpesčiai jau praeityje. Artimiausio laikotarpio pagrindinis rūpestis – išmokti gyventi taip, kaip gyvenome 2006 m.

Visai ekonomikai nusmukus į 2006 metų lygį, visiškai akivaizdu, kad į tokį pat lygį smunka ir valstybės pajamos, kurias surenka ekonomika. Visos tendencijos akivaizdžiai rodo, kad ir valstybės bei SODROS biudžeto pajamos smunka į 2006 m. lygmenį. Tai vyksta ne tik Lietuvoje, tai vyksta visose ekonomikose, kurias palietė krizė.

Pajamoms nusmukus į 2006 m. lygį, didžiausias ir skaudžiausias klausimas lieka tas pats – ką daryti su išlaidomis, kurių didelė dalis lieka 2008 m. lygyje. Daugelis šių išlaidų yra socialiai jautrios (pensijos, pašalpos, išmokos, atlyginimai) ir šios išlaidos 2006–2008 m. labai neatsargiai ir neatsakingai buvo didinamos.

Šiandien, deja, tenka patiems sau pasakyti paprastą tiesą – turime prisiminti ir išmokti gyventi taip, kaip gyvenome 2006 m. Kuo greičiau visi išmoksime gyventi su tokiau biudžetu, kokį turėjome 2006 m. Tuo sveikiau bus visiems: ir žmonėms, ir ekonomikai ir politikams.

Svarbiausia išvada

Ekonomikos nuosmukis yra visiems skaudus dalykas. Daugelis procesų priklauso nuo to, kas vyksta visame pasaulyje. Ir kylame, ir krentame visi kartu ir visi panašiai. Gal tai ir nėra labai didelė paguoda, tačiau leidžia suvokti realybę ir nepasiduoti mitams, kad

Nukelta į 11 psl.

Meno zona ir holokaustas

VYTAUTAS V. LANDSBERGIS

Sudėtinga kalbėti apie dviejų tautų santykius Lietuvoje, ypač kai vienos iš tų tautų praktiškai nebelikę. Šis požiūris nėra malonus ir verčia prisiminti tuos laikus, kuriuose negyvenai, komentuoti įvykius, kuriuose nedalyvavai.

Lietuvių ir žydų santykiai nėra pasibaigę – tai liudija ir kai kurie „Respublikos“ dienraščio straipsniai bei internetinių komentatorių pagieža, kuri išplieskia pasirodžius net ir nekalčiausiam rašiniui holokausto tema.

Taigi, mane kaip lietuvį, tai domina ir jaudina labiausiai – ko savo krašto istorijoje mes nesuvokėme ir nesupratome, kokių pamokų neišmokome. Ar pasikeitė nuo to laiko, kurį prisiminti nemalonu ir gėda? Jei nepasikeitė, tai kodėl?

Intuityviai jaučiu, kad egzistuoja tam tikra patriotais save vadinančių žmonių grupė, kuri – neduok Dieve – kaip nors nepalankiai pasisukus politikos vėjams, vėl imtų ginklą ir eitų suvedinėti sąskaitų su Lietuvoje likusiais žydais. Ir ne tik su jais... Kokie tai žmonės ir ką su jais daryti? Daryti turėtų prokuratūra – tik jos darbo kol kas nesimato; bent jau internete nebaudžiamumas klesti.

Tai daryti turėtų ir lietuvių menininkai, kurdami meną, padedantį suprasti, kas vyko ir kodėl. Kad nebevyktų. Kai žmogus susigėsta, jis stengiasi elgtis taip, kaip nebebūtų gėda. O susigėsti galima stebint, analizuojant ne tik savo asmenines klaidas, bet ir kitų, savo tautiečių. Kažkada seniau padarytas ar dabar tebedaromas.

Genialus Rimanto Tumino spektaklis „Nusišypsok mums, Viešpatie“, A. Juzėno filmas „Getas“, kitų režisierių filmai holokausto tema yra pirmosios kregždės, leidžiančios tikėtis, kad kada nors lietuviai pagaliau suvoks, jog žydai – tai mūsų istorijos ir savasties dalis. Jie – irgi mes. Neturėdami tos dalies, mes neturime ir dalies savęs. Ir ne žydai turėtų rūpintis, kaip atstatyti didžiąją sinagogą Vokiečių gatvėje, o lietuviai. Ir gal labiau nei Guggenheim muziejumi. Tai būtų ne tik realus atsiprašymas, bet ir bent dalinis padėties pataisymas – tarsi amputuotos rankos protezo pritaissymas.

Vienok, galvodamas apie psichologines dalies lietuvių nevisavertiškumo apraiškas, ypač kai tenka kalbėti apie holokaustą, suvokiu elementarų dalyką, jog visa tai – elementarus vaikiškas nebrandos požymis. Ne veltui Churchill, paklaustas apie žydų-anglų santykius atsakė (cituoju iš atminties): „Mūsų santykiai normalūs, nes mes nesijaučiame mažiau gabūs, negu žydai.“

Jis nurodė, jog britai tiesiog neišsiugdė nevisavertiškumo komplekso kitų tautų atžvilgiu. Laikas būtų ir mums bandyti šiuos kompleksus išsigydyti; klausimas tik, ar žino psichologai ar psichiatrai, kaip padėti pasikeisti žmogui, kuris nenori pasikeisti. Turbūt tėra vienintelis būdas – naujos, kitokios aplinkos kūrimas, kurioje būtų madinga galvoti kitaip: pagarbiai, tolerantiškai.

Tai suvokus, galima galvoti apie Lietuvos Respublikos piliečių brandinimą ar suvokimo ugdymą, o čia ir valstybė galėtų nemenkai prisidėti, organizuodama švietėjišką kultūrinį procesą šia – geresnio savitarpio supratimo – linkme. Supratimo, kuris buvo nuo karaliaus Gedimino laikų ir tik XX amžiuje kažkur prapuolė.

Pavyzdžių, kaip gydoma serganti visuomenė, toli ieškoti nereikia. Prieš kelis dešimtmečius, kai JAV buvo suprata, kad egzistuoja garbės valstybei nedaranti rasistinė priešprieša tarp baltųjų ir juodukų, buvo nutarta, jog visa tai derėtų skubiai pašalinti. Ir atsirado daugybė knygelių vaikams, vadovėlių, kuriuose pavaizduoti „aš ir mano geriausias draugas juodukas“. Filmuose atsirado skirtingų spalvų poros – ne tik išimylėjėlių, bet ir kriminalinių seklių, policininkų ir t.t. Ir problema išsisprendė.

Rytų tradicijoje visuomenės nariai yra skirstomi į keturias kastas – žynių, karių, prekijų ir šūdrų. Lietuvoje irgi egzistuoja panašus pasiskirstymas, tik šūdroms galėtume suteikti grakštesnį, lietuviškesnį vardą – vaikėzai. Tai nesąmoninga kasta, turinti daugybę kompleksų ir pavydo, kerštavimo ir nesugebėjimo vertinti savo veiksmų. Tai emocionalūs, savanaudiški, dažnai likimo nuskriausti vaikėzai, kurie išgirdę bet kokią pastabą atrėžia: „O tu dar kvailešnis.“ O užsiminus apie holokaustą, jei irgi iškart įjungia programą: „O jie...“

Tada bet kokie ginčai pasidaro beprasmiški, tada mes atsisakome savęs suvokimo, tobulinimo ir tarsi pateisinam, kad žudyta buvo dėl to, kad... O civilizuotoje tautoje bet kokiam žudymui neturėtų būti pateisinimo. Mūsų pareiga analizuoti tai, kas negero buvo mūsų tautiečių padaryta, o kitų tautų reikalas – vertinti saviškių poelgius, jeigu jos nori tobulėti.

Tai sudėtingas klausimas, ypač dabar, kai vaikėzų kasta yra užvaldžiusi bemaž visą Lietuvą – Seimą ir saugumą, televizijas, laikraščius ir savivaldybes. O prašyti, jog vaikėzai patys persiauklėtų yra nelengva, nes jiems dažniausiai atrodo, kad viskas yra gerai.

Bet vis tik – reikia tikėti ir kažką daryti, antraip, ko mes čia susirinkom? O menas – ir yra ta vieta, kurioje dar galima ir reikia apie tai šnekėti. Tikintis, kad prie to meno kada nors prisilies ir „Respublikos“ skaitinių neišvargintas vaikėzas.

Sutrupinta

Pranešimas skaitytas Trečiajame pasaulio litvakų kongrese.

Prisiminimų dienoraštis be datų (2009.06.25–08.25.)

KUN. ROBERTAS PUKENIS

Baigiasi mano apaštalinė komandiruotė Čikagoje. Dar viena stotelė pasislinkau prie amžinybės slenksčio. Jaučiu, kaip dienos skrenda lyg paukščiai į šiltuosius kraštus, o aš – į namus. Ilgesys tenai traukia. Kai būsiu Lietuvoje, pasiilgsiu Jūsų visų, ypač tų, kurie manimi rūpinosi, globojo, vaišino, parodė miestą, o ir tų, kurių skambučių nesulaukiau.

Čia suradau gyvą lietuviško ąžuolo šaką. ąžuolas, kuris auga ant Nemuno krantų, o jo šakos išsisklaidžiusios po viso pasaulio kraštus. Norėjau pažvelgti į „kitą Lietuvą“ tautiniu žvilgsniu. Broli, sese, kaip laikais? Ar nepasiilgai saulėlydžio, skęstančio Baltijos jūroje? Ar nepavargai, ar jau užaugę tavo vaikai? O vaikaičiai, ar kalba lietuviškai? Ar kryžius namuose, ar maldos? Tik gaila, kad trumpam sustojau. Skubėk ir skubėk ir pasilikti pakely negali. O taip norėtusi pabūti tyliai šalia tavęs, sugeriant tavo likimo sielvartą.

Viena lietuvaitė guodėsi, kad gimusi Vokietijoje, belaisvių stovykloje. O mane pagimdė traukinys. Su arkliu mamytė vežė į artimiausią ligoninę. Mano dėdės iš Sibiro nebesugrįžo. Brolis žuvo miške. Gedimino ir Danutės Vakarių dvaras liko dunksoti netoli Luomenos upės tarp Vilniaus ir Kauno. Vilijos mama taip ir pasiliko aristokratiška, truputį išdidi, veidas pergyvenimų ir rūpesčių raukšlėmis papuoštas. Ir klausiamo, už ką mus trėmė, kankino? Kad mylėjome žemę?

Tebesisaipuoja tėviškos beržai ir liepos sodybos pakrašty, kad apsaugotų ją nuo šalnų. Lietuvių tauta kaip tas išvartytas iš namų šuo, išsilaižė žaizdas ir prisiglaudė, kur tik galėjo susirasti naują vietą.

Kas bus, tas bus, žemaitis neprazus, nors ir čia dolerių niekas nemėto veltui. Atsirėmęs į tvorą Antanas Drutys prisimena, kad pirmaisiais metais teko labai sunkiai dirbti, vargti: „Vos sąnarių ligos negavau, bet ištvėrėme ir vaikus ant kojų pastačiau“. Tikrai nuostabi jo dukra Joana Drutytė mielai skaito šv. Rašto skaitinius šv. Mišių metu, o pernai pasiuvo liturginius drabužius.

Vieną vakarą ateina į kleboniją Viktoras Kelmelis užprašyti šv. Mišių už pusseserę Joaną, kuri švęs gimtadienį. Pasidžiaugiau savyje, kad gilus vyro tikėjimas ir tvirti giminytės ryšiai. Tik įžengus į zakristiją, kunigas Jaunius pranešė, kad šv. Mišioms padės pasiruošti toks mielas, geras lietuvis, karo vėtrų blaškytas, bet tvirtas žmogus. Nuoširdi malda plaukia iš jo sielos.

Vieną sekmadienį meldėmės mirties metinėse už jo žmonos Janinos vėlę. Dažnai aplanko mylimos dukros tėvelį. Turėdamas 94 metus, samprotauja logiškai ir be emocijų. Kartą manęs klausia: „Na, pastatysi Santarvės rūmus, bet ar įpėdinį jau turi? Kas prižiūrės centrą po tavęs? Pasiitauko, kad vienas stato, o kitas griauina žmonių triušą, investicijas“. Atsišveikindamas apsikabinau, kaip savo tėvą už gerumą, lietuviškumą. Pagalvoju, kiek dar yra tokių šventų žmonių? Kodėl mums nesididžiuoti savąja tauta?

Pirmoji, kurią sutikau klebonijoje, buvo Salomėja Daulienė. Darbšti kaip voverytė. Čia gėles palies, čia pinigų padės suskaičiuoti. Ir rūpestinga kaip motina – paklaus, ar pavalgęs, kur nori nuvėš. 25 metus buvo Lietuvių Bendruomenės Brighton Park apylinkės valdybos pirmininkė. Seniai laisvės kovų bendražygiai pastebėjo jos energingą veiklą. 2007 m. „Pasaulio lietuvis“ aprašė šią kilnią moterį.

Kunigas, mokslo daktaras, kanau-ninkas R. Pukenis kalba ALTS Čikagos skyriaus gegužinėje.

Jūratės Variakojienės nuotr.

Kita iškili tautietė – Marija Remienė, JAV Lietuvių Bendruomenės Tarybos narė, dienraščio „Draugas“ valdybos narė, Draugo fondo pirmininkė, „Margučio II“ valdybos pirmininkė ir dar kitais titulais įvertinta. Parašė dvi knygas. Tokie žmonės nešioja savyje gyvą tautos istoriją.

Liepos 4 d. amerikiečiai švenčia Nepriklausomybės dieną. Na, ir beprotiškai šaudė, nors ir lynojo, palapines pasistatę, skėčiais apsigaubę, pievose sugulę, valgė mėšainius. Daugiausiai jie švenčių laiką praleidžia gamtoje, tad saugo savo aplinką. Ir žąsys tą žino. Lincoln Park mačiau: krypuoja pulkelis žąsų per gatvę, sustoja mašinos, praleidžia, o jos tokios ramios, tarsi sakytų: „Palaukite palaukite, mes amerikietės, mes amerikietės, tik palieskite mus, tuoj gausite didelę baudą“. O voverytė priėjo prie manęs pusės metro atstumu, galvojo, kad ką duosiu užkasti, gaila tada nieko rankose neturėjau. Seniai jau Michigan ežeras išvalytas, plūsta prie jo žmonės pailsėti. O Indiana kopos ar tik ne gražesnės už Nidos?!

JAV – nuostabių galimybių šalis, ji duoda žmogui darbą, bet nori, kad ir dirbtum iš visų jėgų, negaišdamas laiko. Ne viena moteris skundėsi, kad kartais patenka į sunkias sąlygas, kai ir duonos riekės suskaičiuotos. Kitas tautietis taip pat aimnavo. Deja, ne visiems pasiseka užsidirbti. Kapitalizmas yra kiaušė, bet lig šiol niekas kitos geresnės neišrado. Reikėtų jį sudemokratinti, sukurti kapitalizmą su žmogišku veidu, ir viskas būtų „ok“.

Laisvė įkvepia žmones neregėtiems žygdarbiams. Amerikiečiai didžiuojasi savo šalimi. Daug kur teko matyti plazdančias jų vėliavas. Neži-

nojau, kad JAV tokia katalikiška arba jau krikščioniška, nes negalėjau suvokti, koks didis jų tikėjimas, nepalyginsi su europiečių. Nemaniau, kad JAV gyvena tiek daug ispanakalbių. Negalėjau patikėti: meksikiečiai dažnai aplanko švenčiausią sakramentą, koplyčioje skaito šventųjų gyvenimo knygas. Jaunimas, vaikai aktyviai dalyvauja pamaldose. Ateina gal kokių 6 metų mergaitė, ji prieina prie kunigo, kuris kalba rožinį, atsiklaupia šalia jo ir persižegnojusi ramiai kalba rožinį. Šitie žmonės įsilieja į JAV visuomenę, išsaugodami krikščionišką pasaulėžiūrą. Jų šeimos gausios, gražios. Jie turi Amerikoje ateitį.

O įdomiausia mūsų Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo bažnyčioje. Kas rytą, kai aukojame šv. Mišias, 4 lietuviai atsakinėja lietuviškai, apie 14 ispanų ryžtingai – ispaniškai, o kokie 3 angliškai kalbantys – garsiai angliškai. Atrodo, kaip paukštyne, bet žmonės meldžiasi nuoširdžiai. „Bueno pueblo“ gera tauta, bent toks jau mano džiaugsmo išreiškimas, sutikus juos šventoriuje.

Kartą po šv. Mišių vyrai pradėjo man aiškinti: mes, lietuviai, pasta-tėme daug bažnyčių, o mums išsiskirsčius, jas visas atiduodame kitos tautybės žmonėms. Iš tikrųjų, klebonijos pamate, yra įmūrytas akmuo su kunigo statytojo A. Brizkos pavarde, tyliai bylojantis, kiek čia lietuvių vargta ir aukotasi. Argi negalėtų nors keletyje bažnyčių lietuviai būti bent administratoriais, o vikarais būti ispanai? Jie apaštalaute su ispanais, jokių būdu nesumažinant jiems pastoracinių sąlygų. Kitaip po kelerių metų čia nei kojos neįkels lietuviai. Neužtenka tik sekmadienio šv. Mišių, juk reikia ir salės, kultūrinio kampe-lio, dar maloniau būtų, kai šventėse plevėsuotų mūsų trispalvė. Čia tik mano pastebėjimas, aš pats nieko negaliu kištis, čia ne mano dalykas tvarkyti, bet džiugu, kad patys žmonės rūpinasi. Kreipkitės pagarbiai į Lietuvos vyskopus, siūlydami savo planą.

Liepos 5 dieną visi jautėme pakilimą, išgyvenimą, kad vis dėlto per tūkstantį metų atsilaikėme – dar esame gyvi. Atkūrę nepriklausomą valstybę, iš dalies pasimetėme. Dauguma žmonių dar sako: „Pirmai buvo gyventi geriau.“ Čia mes jau pralaimime. Tauta pribrešta laisvei, jeigu ji yra subrendusi amžinybei. Ar ne panašiai V. Mykolaitis-Putinas „Sukilėliuose“ rašė? O turėjome Nepriklausomos Lietuvos pavyzdį, kai lietuviai pirmieji žemės ūkio reformą padarė, moterims suteikė balsavimo teisę, Švietimo ministeriją įsteigė. O šian-dien mums labiausiai reikia tikėjimo, vilties ir meilės. Vis dar tebestatau mintyse kryžių tėviškėje ir, sunkiausia, – žmonių širdyse.

Vartau „Čikagos aidą“ ir dėmesį patraukė Karilės Vaitkutės straipsnis, kuriuo ji pristato kryžių parodą Balzeko muziejuje. Autorė klausia: „Ar prisimeni kaimyno Dautarto kryžių“? 2001 m. UNESCO įtraukė kryždirbystę į pasaulio kultūros paveldą. Kryžiai, smūtkeliai, stogastulpiai ir rūpintojėliai, literatūros klasika ir liaudies dainos – tai mūsų gyvastis. Kaip džiugu, kad Stanley Balzekas Jr., turtingas žmogus, jau gimęs JAV, įkūrė muziejų, parodydamas kitoms tautoms Lietuvos meną ir tikėjimo

tradicijas. Tiek mes būsime įdomūs Europai ir JAV, kiek mes išsaugosime savo nacionalinį paveldą, kalbą ir būdą. O labiausiai mums reikia vienybės. Atrodo, kad jau atbunda Vytauto Didžiojo dvasia. Tauta sugrįžta į save, prisimindama praeitį, piliakalnių šventus ir didvyrių kapus.

Kiekvieną liepos mėnesį prie paminklo Marquette Park susirenka būrys lietuvių ir dainuoja dainas apie Darių ir Girėną, kurie sugrįžo į savo žemę, nugalėję Atlantą. 2008 m. liepos 13 d., išleista programa-žurnalas. Paėmus į rankas leidinį, atgyja tų iškiliųjų įspūdžiai – kas ir ką kalbėjo, dainavo. Pirmajame šio leidinio lape Darius ir Girėnas prabyla savo testamentu: „Tad šį skrydį skiriame ir aukojame Tau, Jaunoji Lietuva. Tą didį bandymą pradėsime, tikėdamiesi Dangaus palaimos“. Kas gali būti prasmingiau ir didingiau, kada gyvenimas ir mirtis yra skiriami Tėvynės garbei?

Lietuvius sukviesti į masinius renginius yra gana sunku, dažniausiai kiekvienas nori dalyvauti kuo arčiau savo namų. Kiekvieną svarbesnį įvykį, šventę, žmogų skubėjime aprašyti, nes istorija norės žinoti. Raštas, knyga yra geriausias liudijimas apie tą laikmetį ir žmogų.

Bežvelgiant į kunigo Jauniaus biblioteką, radau knygą „Tai mano Lietuva... Dr. Leono Kriaučeliūno gyvenimas ir darbai“. Nuostabus knygos pavadinimas. Ir aš sakau, kad mano Lietuva, o tu tark, kad tavo Lietuva, ir bus mūsų visų Lietuva. Gaila, jau niekada nebegalėsiu su juo susipažinti, susitikti, o jis niekada daugiau nebesodins atgimimo ąžuolo savo tėviškėje. Ant knygos viršelio: kelias, pieva, kryžius ir mėlynas dangus, o jo fone didis Lietuvos žmogus. Dažnai pasitaiko, kad kol esame gyvi, nenorim susitikti, pažinti.

Kai liepos žydi, gražiausiu vasaros metu mums visiems žinomas ir gerbiamas tautietis Vytas Stanevičius švenčia gimtadienį, – šįmet buvo 60-tasis. Susirinkome „Kunigaikščių užėjoje“, kurioje galima paskanauti lietuviškų ir Rytų Europos tradicinių valgių, kur sukasi malonios lietuvaitės, kur skamba dainos apie Nemuno šalį. Sėdi amerikiečiai, žiūri į kunigaikščių paveikslus ir galvoja: „Na ir Lietuva, kai JAV dar nebuvo gimusi ir čia nuogi indėnai šokinėjo, lietuviai turėjo Europoje galybę“.

Nuostabų liepos vakarą, gražiame restorane susirinko mieli tautiečiai pagerbti Vytautą, pasveikinti su gimtadieniu. Kas jo nežino, kas į jį nėra kreipęsis pagalbos? Vaišinosi, šoko, linksminosi.

Liepos 29 d. kaip žaibas trenkė žinia – gelbėdamas trylikametį sūnėną St. Clair ežere nuskendo lietuvių kunigas Ričardas Repšys. Kokie klas-tingi tie ežerai, kiek nuskęsta juose žmonių. O dar prieš tris dienas telefonų knygoje radęs jo telefoną ruošiausi paskambinti. Deja, taip dažnai būna, kad nebesuspėji susitikti, pasitarti. Visa savaitė buvo apkartinta liūdesiu, prislėgė niūri melancholija. Čia yra žmogus, čia jo jau nebėra ir lieka tik prisiminimai, geri darbai, kūryba ir t. t. Amžinos sielai ramybės Danguje, tau, Ričardai.

Bus daugiau.

Širdinga padėka geros valios žmonėms

Sveiki, mieli visi geros valios žmonės! Jums širdingą padėkos laišką rašo Indrė Bartašiūnienė, 39 metų moteris, dviejų paauglių vaikų mama. Norėčiau Jums papasakoti apie save. Į JAV, Čikagą, su visa šeima atvažiavome 2002 m. vasario mėnesį išlošę „Žaliąją kortelę“. Tuo metu Lietuvoje jau buvau įsigijusi magistro laipsnį sveikatos viešųjų ryšių vadyboje. Leisdama vaikučius į Čikagos lituanistinę mokyklą pati joje dirbau atstove spaudai. Per beveik 4 metus parašiau daug straipsnių apie mokyklos veiklą.

Pagyvenusi Čikagoje supratau, kad su lietuvišku diplomu į sveikatos sritį patekti vargu ar bus įmanoma, tad Moraine Valley Community College įgijau Medicininio kodavimo specialybę (Medical Coding – angl.). Baigusi įsidarbinau „Veterans Affaire of Jesse Brown“ ligoninėje. Dirbant ligoninėje mano gyvenime įvyko labai keistas dalykas, apie kurį noriu papasakoti Jums. Mane Dievas atvedė tiesiai į „Cancer Research“ tyrimų skyrių. Dirbu su ligoniais, sergančiais prostatos, skrandžio ir žarnyno vėžiu – vedu tokių ligonių apklausą. Šiandien viena iš šių ligonių esu aš pati. Toje pat ligoninėje, kurioje aš dirbu, 2008 m. lapkričio 13 d. gydytojai man diagnozavo metastazinį skrandžio vėžį. Nesutrikau, o mintyse padėkojau Viešpačiui, kad mane jis atnešė ant savo rankų į reikiamą vietą. Gydytojai, su kuriais aš dirbu, tuojau suskubo man į pagalbą. Mano gydytojas yra mano bendradarbis Michaelė Mullane, puikus vėžinių ligų specialistas, jau 30 metų dirbantis su ligoniais, sergančiais skrandžio ir žarnyno vėžiu. Nuširdžiai dėkoju savo viršininkui daktarui Thomas Lad, kuris yra plaučių ligų onkologas, už jautrią širdį ir už tai, kad mane, taip sunkiai sergančią, neatleidžia iš darbo. Mane saugo angelai sargai ir Viešpaties malonė. Mano tikėjimą Dievu toks gyvenimo faktas dar labiau sutvirtino. Aš dė-

kinga Dievui, kad jis mane pastebėjo ir neapleidžia. Mano bendradarbiai mane dažnai lanko ir laukia, kada aš vėl sugrįšiu į darbą.

Atrodė, kad ligą buvau įveikusi, tačiau, praėjus metams po baisios diagnozės, mano sveikata vėl pablogėjo, aš vėl gaunu antro lygio chemoterapiją. Šį kartą ji jau žymiai sunkesnė, pasijutau labai silpna, net 2 kartus buvau patekusi į ligoninę. Man nuslinko plaukai, atsirado neuropatija, patyriu didelius emocinius ir psichologinius išgyvenimus. Negaliu pasiduoti, reikia kovoti ne tik už gyvenimą, bet išauginti vaikus!

Mano vaikučiai pasidarė be galo jautrūs, labai manimi rūpinasi. Dukra Milda tvarko kambarius, daro valgyti, daug bendrauja su manimi. Sūnus Mindaugas vieną dieną atsargiai paklausė: „Mamyte, ar tau neiškris dantys, kaip išslinko plaukai? Gal galiu patikrinti, ar tikrai tavo dantys nekliba?“. Mat sūnui vis dar rūpi mamos jaunystė ir grožis. Aš užtikrinu, kad be ragų, nagų ir plaukų kritimo dar nei vienas daktaras nepaminėjęs, kad nuo chemoterapijos gali iškristi dantys. Mažasis apsimano.

Begaliniai dėkinga savo mylimiems tėveliams ir ypatingai – Mamytei, kuri man susirgus atvyko į Čikagą ir pasiaukojančiai teikia visokeriopą pagalbą. Dar kartą noriu pasidžiaugti savo draugais. Ištikus nelaimi pasijutau ištikimų draugų mylinčiame rate. Ačiū Ingai ir Linui Kevličiams, Valdui ir Norai Aušroms, Dainorai ir Audriui Baliutavičiams, Rūtai ir Rolandui Žvyniams, Rasai Cicėnienei, Jolitai Arbačiauskaitei, Arenidai Masiulionienei, Izabelei Matukaitytei, Dianai Ambrazijienei, Živilei Blaževičiūtei, Rasai ir Tomui Trečiokams, Žydrūnui Leškauskui, Jūratei, Linui ir Jonui Tamulaičiams ir daugeliui kitų, kurie mane ramino, drąsino, teikė pagalbą sunkiu metu.

Susirgęs griebiesi šiaudo. Aktyviai pradėjau domėtis alternatyviaja

medicina, jos gydymo būdais, galimybėmis. Netradicinė medicina atneša daug puikių rezultatų. Tik, kaip žinia, ši medicina visame pasaulyje yra labai brangi. Iš patikimų šaltinių dabar gavau nemažai informacijos apie klinikas, įsikūrusias Amerikoje, Meksikos pasienyje. Jose vėžinius susirgimus gydo deguonies terapija, karščio terapija, žarnyno valymais, griežta dieta, ligoniams vedamos sielos ir dvasios darnos terapijos pamokos. Tokios organizacijos turi savo griežtas gydymo normas, filosofinį požiūrį į ligą kaip į bendrą sielos, dvasios, kūno ir imuninės sistemos nusilpimo visumą. Žinoma, viskas galbūt yra subjektyvu ar ginčytina, bet aš giliai tikiu, kad mes tikrai turime vaistus nuo vėžio, kurie kažkur sklando ant šios žemės dar neišrašytomis raidėmis. Juk XIX amžiaus pradžioje chirurgai dar nežinojo apie chemoterapiją, bet puikiai žinojo senolių gydymo metodus. Už apie netradicinius gydymo būdus suteiktą informaciją dėkoju Rūtai Dragisic (gydėsi vienoje iš klinikų), Birutei Palauskaitei (sveikatos draudimo agentei), Ingai Kevličienei (įmonės „Autoexport“ kompanijos verslininkei), Rūtai Pažemeckienei („Stem-

Enhance“ žaliąjo dumblio kapsulių, skatinančių kamieninių ląstelių vystymąsi, platintojai), seserims Kristinai ir Vilijai (naudojančioms kompiuterinę skanavimo sistemą nustatyti pažeistiems organams). Taip pat labai dėkoju Laimai Apanavičienei bei kunigui Valdui Aušrai, kurie jautriai sureagavo į mane ištikusią nelaimę ir padrąsino sakydami, kad ieškoti visokeriopos pagalbos nėra gėdinga.

Esu dėkinga visiems – tėveliams, draugams, giminėms ir visai nepažįstamiems žmonėms, kurie atsiliepė į mano skausmą ir padeda man ne tik moraliai, bet ir aukomis. Mano svajonė – nuvažiuoti į tokią kliniką (apie jas galite sužinoti tinklalapiuose www.issels.com; www.Oasisofhope.com; www.gerson.org). Žinau, kad gydymas jose nepigus (1 savaitė gydymo – 5,000 dol). Kai vienoje iš jų apsilankysiu, būtinai pasidalinsiu naują informaciją ir su savo rėmėjais. Juk kiekvienas iš mūsų trokštame būti sveiki. Sveikata yra pats didžiausias gyvenimo turtas ir į nieką nepakeičiama laimė. Dar kartą visiems ačiū už paramą!

Pagarbiai,

Indrė Tartilaitė-Bartašiūnienė

Laiškai, nuomonės, komentarai

Rašykite mums el. pašto adresais: redakcija@draugas.org dalia.cidzikaite@gmail.com

GENEROLAS VITKAUSKAS – NE VISKĄ LENGVA SPRĘSTI

Mėginsiu atsakyti į Dalės Mečkauskienės („Draugas“, 2009 m. rugpjūčio 28 d. laiškų skyrius) klausimą, kodėl nepaminėjau abiejų generolo Kazio Musteikio išvadų apie Nepriklausomos Lietuvos ir sovietų generolą Vincą Vitkauską.

Pirmiausia, mano tikslas nebuvo plačiai nagrinėti Vitkausko asmenybę, bet tikrai atsilipti į konkretų ne teisingą teigimą, kad jo dėka Lietuvos kariuomenė buvo įjungta į rusų sovietinę. Tai buvo daroma ne paties Vitkausko savarankiškai, bet vykstant prezidento Smetonos kabineto sprendimą.

Antra, yra didelis skirtumas tarp Musteikio pirmos ir antros išvados. Musteikis rašė: „Bet mano galutinė išvada: vis dėlto būčiau linkęs manyti, kad g. Vitkauskas bolševiku nebuvo, bet, kaip ir daugelis labai garbingų lietuvių, manė, jog su rusais-bolševikais bus galima sugyventi. O kai rusai paspaudė, neužteko drąsos pasipriešinti ir nuriedėjo į okupanto pataikūnų eiles.“

Pirmasis Musteikio sakiny, kad Vitkauskas nebuvo bolševikas, remiasi tuo, ką Musteikis, per daugelį metų kartu su Vitkausku tarnavęs, pats savo akimis matė bei patyrė ir iš to susidarė įspūdį, koks žmogus Vitkauskas buvo. Šita Musteikio išvada turi daug svorio.

Antrąją iš savo išvadų, kad tas, jam anksčiau pažįstamas kaip „labai

garbingas lietuvis“ paskui nuriedėjo į pataikūnų eiles, Musteikis jau daro iš tolo, pats gyvendamas išeivijoje, nei bendraudamas su Vitkausku, nei savo akimis matydamas, ką Vitkauskas Lietuvoje veikė, nei kaip, nei kodėl. Visiškai neaišku, kuo Musteikis remiasi pateikdamas šią antrąją išvadą. Kaip anksčiau rašiau, nedarau jokios išvados, ar Vitkauskas vėliau tapo išdaviku, ar ne, nes aš nežinau. Esu linkęs manyti, kad kažin ar Musteikis, užsienyje gyvendamas, galėjo žinoti, kas iš tikrųjų tada dėjosi už tų laikų „geležinės uždangos“.

Vitkauskas, pagal Musteikį ir kitus, per daugelį metų pasižymėjo kaip gabus, drąsus ir energingas kariusis – tiek kaip vadas kovos lauke, tiek kaip karinis strategas bei karių vadovėlių ir įstatymų autorius. Bet pokarinėje okupuotoje Lietuvoje Vitkauskas negavo jokių atsakingų pareigų, buvo nustumtas į šalį. Apskritai, toks okupanto elgesys su žmogumi reikšdavo, kad žmogus okupantui buvo nepatikimas.

Gal kas pažinojo arba bendravo su Vitkausku pokarinėje Lietuvoje ir galėtų ką nors konkrečiau pasakyti. Bet mes, gyvenantys išeivijoje, mėgindami vertinti Vitkausko pokarinę asmenybę, galime labai lengvai suklysti.

Donatas Januta
San Francisco, CA

Indrė Bartašiūnienė su vaikais.

Redakcijos pastaba. Skaitytojų laiškuose pateikta nuomonė nebūtinai sutampa su „Draugo“ redakcijos nuomone. Taip pat primename, jog laiško autorius, ypač elektroninio laiško, turi būtinai jį pasirašyti bei nurodyti savo adresą ir telefoną numerį. Anoniminių laiškų ir laiškų be adreso nespausdiname.

Vilnius, rugsėjo 1 d. (ELTA) – Rugsėjūčio 31 d. Baltijos jūros muzikos festivalyje Stokholme įvyko Donato Katkaus vadovaujamo Šv. Kristoforo kamerinio orkestro koncertas ir parodos Baltijos kelio 20-mečiui atidarymas.

URM nuotr.

A. Valinsko dalyvavimu prezidento rinkimuose domėsis prokurorai

Vilnius, rugsėjo 1 d. (ELTA) – Seimo pirmininkas Arūnas Valinskas pateko į prokurorų nemalonę ir bus priverstas prisiminti savo dalyvavimą prezidento rinkimuose. Generalinėje prokuratūroje pradėtas išteisminis tyrimas dėl prezidento rinkimuose A. Valinską palaikančių parašų, rinkimo lapų galimo klastojimo.

Išteisminį tyrimą atlieka Generalinės prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo departamentas.

Išstatymas už dokumento suklastojimą ar disponavimą suklastotu dokumentu numato baudą arba laisvės atėmimą iki trejų metų.

„Lietuvos žinių“ (LŽ) teigimu, prezidento pareigų ketinusio siekti A. Valinsko šalininkai pavasarį surinko vos 21,000 jį remiančiųjų parašų. Tačiau parašus rinkęs Tautos prisikėlimo partijos (TPP) atstovas LŽ atskleidė, kad dalis jų – klastotės.

Šią savaitę į LŽ kreipėsi A. Valinsko aplinkai artimas asmuo (pavardė redakcijai žinoma), teigdamas, kad savo akimis matė, kaip bent vienas TPP vadovo rinkimų štabo atstovas parašų įteikimo VRK išvakarėse išgalvotais duomenimis pildė tuščius parašų rinkimo lapus, ir esąs pasirengęs apie tai paliudyti teisėsaugos atstovams.

„Man girdint rinkimų štabo vadovas Vytautas Karsokas pasakė, kad A. Valinsko kandidatavimą remiančiųjų

parašų iki būtinų 20,000 trūksta, todėl iki ryto būtina jų pagausinti, – pasakojo liudininkas. Mačiau, kaip buvusi TPP kandidatė Seimo rinkimuose verslininkė Ingrida Jočienė rašė į A. Valinskui išduotus parašų rinkimo lapus išgalvotas rinkėjų pavardes ir duomenis – asmens kodus, dokumentų numerius, adresus ir dėjo parašus. Galbūt įrašus klastojų ir kiti dalyvavę asmenys, tačiau tiesiogiai to nemačiau, nes jie sėdėjo nuošaliau. Mano akivaizdoje buvo suklastoti mažiausiai keliasdešimt įrašų A. Valinsko parašų rinkimo lapuose”, – sakė A. Valinsko aplinkai artimas asmuo.

A. Valinsko parašų rinkimo lapus tvarkę asmenys griežtai neigia dalyvavę neteisėtame procese. Tuometis A. Valinsko rinkimų štabo vadovas V. Karsokas tokią informaciją pavadino melu.

A. Valinskas iš dar neprasidėjusios kovos dėl prezidento pareigų pranešė pasitraukęs balandžio 3 d., surinkęs mažiausią reikiamų parašų skaičių. Jau tada buvo abejojančių, ar tokiu būdu Seimo pirmininkas nebando išvengti kovą tęsiantiems kandidatams privalomo pateiktų parašų tikrinimo.

Kaip sakė VRK pirmininkas Zenonas Vaigauskas, TPP vadovui atsisakius kandidatuoti, jo komandos pateikti parašų lapai nebebuvo tikrinami. Tačiau jie iki šiol saugomi VRK.

Buvęs JAV diplomatas nerimauja

Atkelta iš 1 psl. ten tyliai sėdėti ir užsirašinėti. Turėsite galvoti apie savo indėlį ir savo interesus”, – kalbėjo R. Asmus.

Vis dėlto diplomatas rado progą ir pajuokauti sakydamas, kad anksčiau Baltijos šalys, tapusios NATO narėmis, buvo storos, laimingos ir saugios, o šiuo metu, per krizę, jos yra bent jau saugios.

R. Asmus neslėpė, jog JAV prezidento Barack Obama užsienio politikos svarbiausi uždaviniai yra Azijoje. Ten, anot jo, ten siunčiami geriausi diplomatai, tam skiriami didžiausi ištekliai. Afganistanas, pasak politikos specialisto, gali įtvirtinti arba sužlugdyti B. Obama prezidentavimą.

Santykiuose su Rusija B. Obama užsienio politika, pasak buvusio diplomato, patiria dilemą. Viena vertus, JAV prezidentas nori bendradarbiauti su Maskva dėl Irano ir branduoli-

nio nusiginklavimo, kita vertus, Washington nepriimtinos Rusijos imperinės ambicijos ir požiūris į jos „interesus sferomis“ laikomus kaimynus.

„Esminis klausimas yra, kaip sukurti programą, kuri užtikrintų saugumą ir būtų veiksminga”, – aiškino R. Asmus.

Pasak jo, siekdama strateginių tikslų įgyvendinimo, ateityje JAV plėtos glaudesnę bendradarbiavimą su Europos Sąjunga, kurią esą per anksčiau paliko vieną žiūrėti Rytų Europos reikalų vis grėsmingesnės Rusijos pašonėje.

R. Asmus ėjo JAV valstybės sekretoriaus pavaduotojo pareigas buvusio prezidento Bill Clinton administracijoje, jis laikytas vienu JAV NATO plėtros politikos strategų. Šiuo metu R. Asmus yra JAV Maršalo fondo Vokietijoje (GMF) vykdančiasis direktorius strateginiam planavimui.

Lietuvoje brangsta degalai, maistas, vaistai ir cigaretės

Vilnius, rugsėjo 1 d. (Alfa.lt) – Lietuvoje nuo rugsėjo 1 d. naujas pridėtinės vertės mokesčio (PVM) dydis pabrangins daugumą prekių ir paslaugų.

Valdžia, nutarusi padidinti PVM dydį, kuris nuo 19 išaugs iki 21 proc., tvirtino, kad dėl to gyventojai jokio paslaugų ar produktų brangimo nepajaus.

Tačiau šios kalbos nepasitvirtins. Didžioji dauguma verslininkų pripažįsta patys nebepajėgsiantys dengti antrą kartą per metus kylančių mokesčių, todėl juos šįkart sumokėti turės klientai.

2 proc. išaugęs PVM didins įvairių maisto produktų, vaistų, degalų, telekomunikacijos paslaugų kainas, brangins keliones geležinkeliu.

Dabar prekybos centruose apie tris litus kainuojančio pieno litras turėtų pabrangti apie 6 centus. Tiek pat turėtų brangti ir pusė kepaluko duonos. Dar labiau į viršų turėtų šauti sūrinių kainos – apie 25 litus kainuojančio sūrio kilogramas turėtų pabrangti 50 centų.

Mėsos mėgėjams gyvenimas gerokai pasunkės, nes 30 litų už kilogramą kainuojančių mėsos gaminių kaina padidėjus PVM turėtų išaugti

60 centų. Mėsos perdirbimo įmonių atstovai tikino, kad nekelti produkcijos kainų padidėjus mokesčiams negali.

PVM neišvengiamai per kišenes kirs ir ligoniams – šalies vaistinėse vaistų ir kitų prekių kainos nuo rudens bus didinamos mažiausiai 2 proc.

Padidėjęs PVM veikiausiai kils telės ir degalų bei kai kurias transporto bilietų kainas. Naftos produktų mažmenininkai numato, kad jau šią savaitę degalai vidutiniškai brangs 2 proc.

Tiek pat keliones traukiniu brangins ir „Lietuvos geležinkeliai”. Šiuo metu traukinio bilietas iš Vilniaus į Klaipėdą kainuoja 50 litų.

Aršiai besivaržančios telekomunikacijų bendrovės klientus guodžia pažadais, kad jos prisiims PVM našta ir nekeis didžiosios dalies paslaugų kainų ir mokesčių.

Netrukus Lietuva neteks ir pigiausių Europos Sąjungoje rūkalų šalies vardo. Dabar Lietuvoje galioja 49,6 euro už 1,000 cigarečių akcizo mokestis. Tačiau pagal Lietuvos stojimo į ES sutartį akcizo cigaretėms dydis padidės nuo 95 iki 132 litų. Populiariausių cigarečių pakelis brangs maždaug nuo 6,1 iki 7,6 Lt. Aukštesnės klasės rūkalai brangs labiau – pakelis kainuos per 8 Lt.

Seimūnai nebegalės kalbėti per „Skype”

Vilnius, rugsėjo 1 d. (Delfi.lt) – Parlamentarai ir Seimo kanceliarijos darbuotojai, kurie naudoja si parlamento interneto ryšiu, nebegalės naudotis pokalbiams skirtos programos „Skype” privalumais, nes Seimo Informacijos technologijų ir telekomunikacijų departamentas nusprendė, jog tai nesaugu – plinta virusai, trukdoma veikti kitoms programoms, galiausiai, darbas yra darbas ir jis nėra skirtas pokalbiams.

„O jūs savo darbe naudojate ‘Skype’?”, – klausė Informacijos technologijų ir telekomunikacijų departa-

mento direktoriaus pavaduotojas Jurgis Bridžius. Gavęs teigiamą atsakymą, pašnekovas suabejojo, ar tai gerai: „Mes nemanome, kad tai yra darbinis dalykas”, – sakė J. Bridžius.

Pasak Seimo atstovo, programa „Skype” kelia saugumo ir technines problemas. „Ar žinote, kad ‘Skype’ stabdo tam tikrus kanalus – mes turėjome su tuo susijusių problemų. Jis yra nesuderinamas su kai kuriomis programomis, tik tai nėra reklamuojama. Jis naudoja visus išteklius sau”, – teigė J. Bridžius.

SPORTAS

Vilnius, rugsėjo 1 d. (ELTA) – Lietuvos akrobatinio skraidymo meistras Jurgis Kairys Tarptautinės aeronautikos federacijos (FAI) pasaulio akrobatinio skraidymo laisvojo stiliaus čempionate iškovojo sidabro medalį. J. Kairys FAI pasaulio pirmenybėse dalyvavo po 13 metų pertraukos. 57 metų lietuvis su lėktuvu „Su-31” nusileido tik prancūzui Renaud Ecallo. Bronzos medalį pelnė Didžiosios Britanijos atstovas Eric Vazeille. Laisvojo stiliaus skrydžiai atliekami su muzika ir kuo įspūdingiau – iš lėktuvo leidžiami dūmai. Lakūnams suteikiama visiška laisvė rodyti savo sugebėjimus, juos riboja tik skrydžio laikas ir jų pačių patirtis bei fantazija. Teisėjai vertina skrydžių techniką ir artistišumą. J. Kairys čempionate atstovavo Lietuvai savo pajėgomis. „Ne kartą esu kalbėjęs, kad pagalbos iš oficialios Lietuvos sporto valdžios nesulauksi, taip buvo ir šįkart. Malonu, kad nors palinkėjo sėkmės varžybose. O ruošiausi Rumunijoje, tam sudarė sąlygas bendrovė ‘Regional Air Services – Tuzla Air-field’”, – pasakojo J. Kairys.

Balsas.lt nuotr.

Pasaulio naujienos

Putin ragina istorijos „bandelėje neieškoti razinų“

„Istorija neturi vienos spalvos, ji įvairiopa. Daug klaidų padarė visos šalys“, – teigia V. Putin. **SCANPIX** nuotr.

Sopotas, rugsėjo 1 d. („Interfax“/BNS) – Rusijos ministras pirmininkas Vladimir Putin paragino nagrinėti istorijos, kuri buvo prieš prasidedant Antrajam pasauliniam karui, visą įvairovę.

„Istorija neturi vienos spalvos, ji įvairiopa. Daug klaidų padarė visos šalys, didžiulę daugybę. Ir visi tie veiksmai vienaip ar kitaip sudarė sąlygas prasidėti nacistinės Vokietijos plataus masto agresijai“, – sakė V. Putin spaudos konferencijoje, pasibaigus susitikimui su kolega Lenkijoje Donald Tusk.

„Štai ką mes turime nagrinėti, jeigu norime matyti objektyvų vaizdą. O jeigu kas užsibrėžia tikslą iš šios senos supelijusios bandelės rantioti sau, vienai proceso dalyvei, ra-

zinas, tai nieko gero iš to neišeis“, – pridūrė jis.

„Neatsitiktinai šią tragišką dieną mes prisimename istoriją. Aš labai norėčiau, ir mes su ponu Tusk gana ilgai šia tema diskutavome, bet negaliu pasakyti, kad mūsų požiūriai šiuo klausimu visiškai sutampa, tačiau yra supratimas, kad reikia nagrinėti visą šio vaizdo įvairovę“, – sakė V. Putin.

Jis priminė, kad Molotov-Ribbentrop paktas buvo paskutinis, sudarytas su Vokietija. Prieš tai buvo 1934 metų Lenkijos ir Vokietijos susitarimas, dvišalės Vokietijos ir didžiausių Europos šalių nepuolimo sutartys ir galiausiai 1938 metais buvo sudaryta Miuncheno sutartis.

„Po Miuncheno sutarties pasirašymo rugsėjo pabaigoje, jeigu aš gerai atsimenu, po dienos tuometinė Lenkijos vyriausybė pareiškė ultimatumą Čekoslovakijai ir įvedė kariuomenę tą pačią dieną, kaip ir vermachtas, į Čekoslovakijos teritoriją, okupuodama dvi Čekoslovakijos sritis“, – sakė V. Putin.

„Dabar nepateikiu jokių vertinimų. Aš ne tam čia atvažiauvau. Atvažiauvau ministro pirmininko kvietimu pagerbti žuvusiųjų Antrajame pasauliniame kare atminimo ir prideramai įvertinti Lenkijos liaudies narsą kovoje su nacizmu“, – sakė jis.

Armėnija ir Turkija sutarė užmegzti ryšius

Vilnius, rugsėjo 1 d. (BNS) – Armėnija ir Turkija paskelbė, jog susitarė dėl plano užmegzti diplomatinius ryšius ir vėl atidaryti savo sieną, kad būtų padarytas galas dešimtmečius trukusiam tarpusavio nepasitikėjimui ir apmaudui.

Ankara ir Jerevanas nurodė, kad surengs pusantro mėnesio trukšiančius vidaus pasitarimus.

SCANPIX nuotr.

Šios šalys nepalaiko diplomatinio santykių, yra uždariusios savo sieną ir turi ilgą tarpusavio priešiško istoriją, prasidėjusią armėnų žudynėmis Osmanų imperijoje Pirmojo pasaulinio karo metais.

Ankara ir Jerevanas nurodė, kad surengs pusantro mėnesio trukšiančius vidaus pasitarimus, o paskui pasirašys du protokolus dėl diplomatinio ryšių užmezgimo ir dvišalių santykių plėtojimo.

Kaip rodo tų protokolų kopijos, kurias paskelbė Armėnijos užsienio reikalų ministerija, abi šalys susitarė per du mėnesius nuo susitarimo įsigaliojimo atidaryti bendrą sieną. Susitarime taip pat raginama įsteigti

bendrą komisiją, kuri išnagrinėtų šalių nesutarimų „istorinę dimensiją, įskaitant nešališką mokslinį istorinių įrašų ir archyvų ištyrimą“.

Balandžio mėn. abi šalys paskelbė, kad susitarė dėl diplomatinio ryšių normalizavimo gairių. Turkija ilgai atsisakydavo užmegzti diplomatinio ryšius su Armėnija, kuri siekia, kad armėnų žudynės Osmanų imperijoje būtų pripažintos genocidu. Turkija tokią etiketę griežtai atmeta.

Armėnai sako, kad byrant Osmanų imperijai – Turkijos pirmtakei – nuo 1915 iki 1917 m. buvo sistemingai išžudyta iki 1,5 mln. jų tautiečių. Turkija kategoriškai atmeta genocido sąvokos taikymą ir sako, kad per tas pilietines kovas, kai armėnai Rytų Anatolijoje griebėsi ginklų ir stojo įsiveržusios Rusijos pusėn, žuvo nuo 300,000 iki 500,000 armėnų ir mažiausiai tiek pat turkų.

Turkija 1993 m., solidarizuodamasi su sąjungininku Azerbaidžanu dėl Jerevano paramos armėnų separatistams Kalnų Karabacho regione, uždarė savo sieną su Armėnija.

Washington parėmė šių šalių susitaikymo pastangas, o prezidentas Barack Obama anksčiau šiais metais lankydamasis Turkijoje paragino Jerevaną ir Ankarą plėtoti santykius.

Prancūzijos prezidento Nicolas Sarkozy atstovai paskelbė pareiškimą, kuriame sakoma, jog Prancūzija skatina Turkiją ir Armėniją „padvigubinti savo pastangas, kad jos galėtų greit pasirašyti susitarimą“ ir kad tai „būtų istorinis įvykis“, kuris „prisidėtų prie stabilumo regione“.

EUROPA

TALINAS

Estijos kurortinio miestelio Narva-Jeesu buvęs meras buvo nuteistas kalėti 4 mėn. už neteisėtą Rusijos televizijos programų retransliavimą, pranešė Estijos prokuratūros atstovė spaudai. „Jurij Andrejev neteisėtai retransliavo Maskvos televizijų laidas savo klientams, kurie mokėjo jo privačiai bendrovei, todėl jis pažeidė įstatymus“, – sakė Mari Luuk. J. Andrejev taip pat turės atlyginti 32,760 kronų (7,229 litų) žalą Baltijos autoringių teisių gynimo sąjungai.

LONDONAS

Britų policija iš naujo tirs „The Rolling Stones“ gitaristo Brian Jones mirties aplinkybes, nes gavo naujos informacijos. B. Jones, vienam grupės steigėjų, buvo 27-eri, kai jis prieš 40 metų buvo rastas negyvas savo namų Pietų Anglijoje baseino dugne. Tyrimo išvadose buvo parašyta, kad jis mirė per nelaimingą atsitikimą. Policijos atstovas sakė, kad vienas tiriamosios žurnalistikos atstovas pateikė pareigūnams naujų duomenų apie muzikanto mirtį.

TBILISIS

Nepamiršamas irakiečio žurnalisto „žygdarbis“ iki šiol neduoda ramybės daugeliui žmonių. Ši kartą batų metiko auka tapo Gruzijos prezidentas Michail Saakašvili, praneša izvestia.ru. Ganmuchuri gyvenvietės paplūdimyje, kur yra administracinė siena su Abchazija, vykusiame televizijos interviu su M. Saakašvili neatspažintas asmuo sviedė batą į Gruzijos prezidentą ir pataikė į jį. Žiniasklaidos atstovų duomenimis, po to asmuo pabėgo, o prezidento asmens sargybiniai jo pagauti nepavyko.

RUSIJA

MASKVA

Rusijos užsienio žvalgybos tarnyba pristatė Maskvoje išslaptintų dokumentų rinkinį „Lenkijos politikos paslaptys. 1935–1945“. Kaip pranešė rinkinio sudarytojas, istorikas Lev Sockov, knygą sudaro Lenkijos užsienio ir vidaus politikos

analitinės apžvalgos, ambasadorių laišakai ir pokalbių įrašai, karo atašė informacijos, Lenkijos diplomatinio misijų informacinių telegramų rinkiniai. Jo nuomone, dokumentai itin įdomūs dar ir tuo, kad tai „žvilgsnis į pasaulį aukštų Lenkijos užsienio reikalų ministerijos, karinės žinybos ir specialiųjų tarnybų darbuotojų akimis“.

Rusijos URM vadovas Sergej Lavrov paragino aktyviai įtraukti Iraną į Europos energetinio saugumo užtikrinimą ir pabrėžė, kad Irano branduolinė problema gali būti išspręsta tik politiniu keliu. „Mes nematome kito protingo būdo Irano branduolinės programos problemos politiniam diplomatiniam sprendimui“, – pridūrė ministras.

Rusijos teismas pradėjo nagrinėti Josif Stalin vaikaičio skundą dėl vieno laikraščio straipsnio, kuriame rašoma, jog tironiškas diktatorius asmeniškai tvirtino įsakymus dėl Sovietų Sąjungos piliečių žudynių. Žmogaus teisių organizacijos pareiškė, jog ši byla atspindi Rusijoje vis labiau įsigalinčius mėginimus pateisinti žiauriausią Sovietų Sąjungos vadovą, kuriam vadovaujant buvo nužudyti milijonai žmonių. Stalin vaikaitis Jevgenij Džiugašvili siekia prisiteisti 9,5 mln. rublių (719,000 litų) iš laikraščio ir dar 500,000 rublių (37,900 litų) iš to straipsnio autoriaus.

Per 5 metus Rusijos valdžia nepasimokė iš Beslano įkaitų dramos, minėdami šių žudynių metines sakė jas išgyvenę žmonės. Dešimtys aukų giminaičių ir žudynes pergyvenusių žmonių su gėlėmis rankose susirinko prie yrančių 1-osios mokyklos griuvėsių šiame Rusijos pietuose esančiame mieste. Jie atėjo paminėti įkaitų dramos, kuri prieš 5 metus pareikalavo daugiau kaip 330 žmonių gyvybių.

AZIJA

AŠCHABADAS

Turkmėnija, didžiausia gamtinių dujų eksportuotoja Centrinėje Azijoje, ketina pastatyti iki 2015 metų karinio jūrų laivyno bazę daug angliavandenilių turinčioje Kaspijos jūroje, pranešė šalies prezidentas Gurbanguly Berdymuchamedov.

ATLANTIC
Express Corp.

1-800-775-SEND
www.atlanticexpresscorp.com

Ocean Freight
Krovinių gabenimas laivu į visas pasaulio šalis.

Air Freight
Krovinių gabenimas lėktuvu į visas pasaulio šalis.

Auto Export
Automobilių pirkimas bei siuntimas į visas pasaulio šalis.

Trucking
Krovinių pervežimas visoje Amerikoje.

Small Packages
Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas į namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje, Baltarusijoje bei Ukrainoje.

8801 78th Ave *Bridgeview*, IL 60455 **Tel. 1 708-599-9680**
Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

MAŽOJI LIETUVA

Lietuvos tūkstantmečio dainų šventės aidai

ALGIRDAS KARMILAVIČIUS

Karaliaučiaus krašto lietuvių kolektyvų išvykos į Dainų šventę organizatorius

RŪTA LEONOVA

Karaliaučiaus 48 mokyklos lietuvių kalbos mokytoja

Atrodo, tik vakar, visai neseniai, praėjo Lietuvos tūkstantmečio Dainų šventė „Amžių sutartinė“. Dar ausyse skamba jos muzika ir dainos, o veidas dar nespėjo paslėpti džiaugsmo ir didybės šypsenos, kuri susiliejo į 40,000 dalyvių širdžių laimės, pasididžiavimo ir meilės Lietuvai giesmę. Skirtingi balsai susilieja į vieną širdies dainą, kada girdi šalia savęs kitą, o visų širdys – viena Lietuva, per tūkstantmečius gaudžianti Amžių sutartinei.

Tūkstantmetį jubiliejų švenčianti Lietuva, Europos kultūros sostinė šiemet tapęs Vilnius parodė, kad lietuvių tautos tradicijos, bendravimas meno kalba – stiprybė, įkvėpusi lietuvius pakilti, išsivaduoti iš priespaudos pančių, visada išlikti ištikiems savajam kraštui, tautai, kalbai, tradicijoms. Ir kur begyventumėm, savo Tėvynės Lietuvos neatsisakę teigiame visam pasauliui – Esame ir Būsime.

Tautinė kultūra – kelias į tarpautinį pripažinimą. UNESCO priimtas sprendimas laikyti lietuvių dainų šventes nematerialiojo žmonijos paveldo vertybe – Lietuvos kultūros istoriją atspindintis reiškiny, liudijantis Lietuvos dainų švenčių gyvybingumą, švenčių rengėjų, tradicijos puoselėtojų veiklos prasmingumą. Dainų šventės suburia kelias kartas į tautos bendrumą, padeda ugdyti moralines vertybes, daro didžiulę įtaką augančioms kartoms.

Šventė „Amžių sutartinė“ parodė, kaip gera ir smagu būti kartu. Likimas lėmė mūsų kartoms suvokti: „Mes čia jau tūkstantį metų ir daugiau.“ Atsitiesęs nuo darbų gali pasididžiuoti, kad esi lietuvis, turintis turtingą paveldą: dainas, šokių, papročius, amatus, tautinius drabužius, tradicijas, kurios skleidžiasi kai muose, miesteliuose ir dideliuose miestuose. Nepaisant ekonominio sunkmečio, Lietuvos kultūra išgyvena didžiausią pakilimą – tai Lietuvos žmonių ir valstybės šventė, ne veltui ji sutampa su liepos 6-ja – Karaliaus Mindaugo karūnavimo diena.

Į „Amžių sutartinę“ atvyko daug svečių iš viso pasaulio, o Lietuvos radijas ir televizija rodė kiekvieno Lietuvos krašto išskirtinumą, stengėsi į šventės vyksmą įtraukti visus. Vieni iš jų – keliaujančios jachtos „Tūkstantmečio odisėjos“ dalyviai. Jie liepos 4-ją dieną atvyko į Karaliaučių, susitiko su Lietuvių Bendruomene, su miesto gyventojais, Lietuvos konsulato Kaliningrado (Karaliaučiaus) mieste darbuotojais. Jie papasakojo apie nuostabią kelionę aplink pasaulį, kurios tikslas skelbti Lietuvos tūkstantmetį, pasakoti apie Lietuvą, susitikti su pasaulio šalių Lietuvių Bendruomenėmis. Jūreiviai pakvietė liepos 5-sios vakare viso pasaulio lietuvių, kur jie bebūtų, sugiedoti Tautišką giesmę – Lietuvos himną. Nepamiršamos susitikimo akimirkos – liko nuotraukos ir gražus prisiminimai.

Karaliaučiaus krašto vaikų folkloro kolektyvai Vilniaus Sereikiškių parke Folkloro dieną.

mas. Karaliaučiaus lietuviai atsiliepė į kvietimą. Susirinkę vakare pajuto lietuviško kraujo pulsą, drauge su viso pasaulio tautiečiais giedodami giesmę.

Dainų šventė Vilniuje paliko nepaprastai daug įspūdžių, emocijų, laimingų susitikimų, bendravimo savo gimtąja lietuvių kalba, bendravimo daina.

Šią vasarą tarp keleto tūkstančių Dainų šventės dalyvių Vilniuje dalyvavo ir mūsų Karaliaučiaus krašto lietuvių kolektyvų 75 dalyviai.

Folkloro dienoje „Žemynėlė žiedkelė“ liepos 4 dieną Sereikiškių parke dalyvavo apie 6,000 dalyvių, tarp jų penki Karaliaučiaus krašto folkloro kolektyvai: Gumbinės (Gusevo) vaikų folkloro ansamblis „Nadruvėlė“, vadovė Irena Tiriuba; Gastų (Slavsko) vaikų folkloro ansamblis „Beržynėlis“, vadovė Loreta Makaraitė-Litvinova; Lazdynų (Krasnoznamensko) vaikų folkloro ansamblis „Šešupė“ bei Ragainės (Nemano) 2 vid. mokyklos mokiniai, vadovė Aldona Strojėva; Karaliaučiaus (Kaliningrado) vaikų folkloro ansamblis „Gintarėlis“, vadovas Algirdas Karmilavičius ir Stalupėnų (Nesterovo) suaugusiųjų folkloro ansamblis „Žiedas“, vadovas Jonas Daukšys.

Ši Folkloro diena buvo skirta Žemei, jai pašvęstos savo dainos ir darbai. Žemė, Žemyna, Žemynėlė – vienas pamatinių ir svarbiausių mūsų senosios kultūros dėmenų. Gedimino kalno papėdėje, Sereikiškių parke, džiaugėmės skambančia Lietuva – įvairių etnografinių sričių – Aukštaitijos, Žemaitijos, Suvalkijos ir Mažosios Lietuvos – tradicijomis, mėginome užčiuopti ir senųjų baltų genčių reliktus. Visa tai patirti padėjo apie 280 Lietuvos, lietuvių etninių žemių ir išeiivijos folkloro ansamblių, 200 liaudies meistrų, amatininkų, kitų tradicijų puoselėtojų, taip pat Lietuvos tautų – rusų, lenkų, gudų, totorių, karaimų, kt. – bendruomenės.

Karaliaučiaus (Kaliningrado) srities vaikų folklorinio ansamblio dalyvių buvo 45. Jie parodė bendrą folklorinę programą, kurios trukmė buvo 20 minučių. Rodos, tiek nedaug laiko

pasirodymui, o ruošiasi, repetuota visus metus. Tai suprantama, kiekvienas norėjo parodyti savo paruoštą programą kuo geriau. Dar prieš šventę, birželio 1–3 dienomis, netoli Vilniaus, Žemuose Paneriuose, buvo surengta vaikų kolektyvų etnokultūrinė stovykla. Jos tikslas – galutinis vaikų folklorinės programos sudarymas ir bendros repeticijos kiekvieną dieną. Ansambliai neturėjo galimybės bendrai repetuoti namuose, nes gyvena toli vieni nuo kitų, atskiruose miestuose, vaikai mokosi atskiruose Karaliaučiaus krašto mokyklose. Sereikiškių parko aikštelėje „Gimtoji žemė“, greta dalyvių iš Lietuvos, Kairijos, Latvijos, Baltarusijos, Didžiosios Britanijos mūsų vaikų ansamblių kolektyvai apgynė Kaliningrado srities dalyvių garbę. Noriu pabrėžti, kad mūsų ansambliai tokio aukšto lygio šventėje dalyvavo ne pirmą kartą. Folkloriniai kolektyvai 2003 metais dalyvavo Pasaulinėje dainų šventėje „Mes“ 2003 metais, 2005 metais Respublikinėje moksleivių dainų šventėje ir 2007 metais Lietuvos Dainų šventėje „Būties ratu“. Bet daugiausia svajonių, vilčių ir siekimų vaikai sudėjo į Lietuvos tūkstantmečio jubiliejinę šventę. Savo darbu svajonę įgyvendino – jie dalyvavo. Tai buvo darbo ir džiaugsmo dienos. Be pasirodymų šventės ansamblių dalyviai turėjo galimybę aplankyti ir kitus Dainų šventės renginius: Moksleivių dainų dieną „Skambantys vaikystės sodai“ Vingio parke; Kanklių koncertą „Skambėkite, kanklės“ Sv. Jonų bažnyčioje; Pučiamųjų orkestrų koncertą „Vario audra“ Kalnų parke; Šokių dieną „Laiko brydėm“ Žalgirio stadione.

Dainų dienoje „Tūkstančio aušrų dainos Lietuvai“ liepos 6 dieną Vingio parke dalyvavo apie 30,000, tarp jų Karaliaučiaus (Kaliningrado) lietuvių vyrų ansamblis „Penkė vaikee“, vadovas Algirdas Karmilavičius ir Karaliaučiaus (Kaliningrado) lietuvių moterų ansamblis „Gabija“, vadovė Svetlana Rižkova.

Šie du ansambliai, buvo atrinkti dalyvauti šventėje. Vilniaus pedagoginio universiteto „Ave Vita“ akademinio choro vadovas Kastytis Bari-

sas, jis ir kūrybinės grupės dainų dienos narys, į Karaliaučių su savo grupe buvo atvykęs gegužės mėnesį. Tada ir įvyko Karaliaučiaus miesto dviejų ansamblių, norinčių dalyvauti šventės Dainų dienoje, atranka. Suaugusių dainų ansamblių kolektyvams buvo duota užduotis – paruošti baigiamąsias Dainų dienos dainas. Tarp tūkstančių kitų kolektyvių iš viso pasaulio su ašaromis akyse mūsų šiečiai dainavo „Kur bėga Šešupė“, „Kur giria žaliuoja“, „Lietuviais esame mes gimę“, „Lietuva brangi“, „Dieve, laimink Lietuvą“.

Visi Karaliaučiaus krašto lietuvių kolektyvų vadovai už dalyvavimą Dainų šventėje „Amžių sutartinė“ Lietuvos kultūros ministro bei Lietuvos liaudies centro direktoriaus vardu buvo apdovanoti atminimo medaliu. Kolektyvų vadovai tokių medalių turi ne vieną. Tai pasididžiavimas, atminimas ir pagarba ansamblių vadovams, kurie įdėjo daug darbo, rūpesčio ir širdies ruošdami kolektyvus šventei. Ačiū visiems Karaliaučiaus srities meno vadovams už nepailstamą triūsą puoselėjant lietuvių kultūrą Mažajoje Lietuvoje, kolektyvams už kasdieninį darbą, gyvenimą joje ir kas svarbu – mūsų atžalynui – moksleiviams, garsinantiems savo dar nedideliais darbais Lietuvą.

Dalyvauti Dainų šventėje galėjome padedant rėmėjams iš Čikagos – Mažosios Lietuvos lietuvių draugijai, kuri ne kartą suteikia finansinę pagalbą Dainų švenčių kolektyvams Karaliaučiaus krašte. Širdingai jiems ačiū. Dėkojame ir Lietuvos Respublikos konsulatui Kaliningrade, kuris parėmė mūsų kolektyvų dalyvavimą Dainų šventėje bei VšĮ Karaliaučiaus Lietuvių Bendruomenei už pagalbą organizuojant šią šventę.

STASYS CONSTRUCTION

Stalio darbai, rūšių, vonių ir virtuvų įrengimas; priestatai; keramikos plytelės; „sidings“, „soffits“, „decks“, „gutters“, plokšti ir „shingle“ stogai; cementas, dažymas. Turiu darbo draudimą. S. Benetis, tel. 630-241-1912

LIETUVOS KARIO ATSIMINIMAI

Leonas Čerškus

Nr. 80

Uniformos buvo ne visai naujos, bet ir nesuplyšusios (panašiai, kaip dabar pardavinėjami „dėvėti drabužiai iš Vakarų“). Taip pat buvo išduodamos milinės, antklodės, kuprinės, apatiniai baltiniai... Prieš atsiimant šiuos drabužius bei reikmenis, iš kiekvieno buvo reikalaujama įrašyti savo pavardę ir pasirašyti. Tuo netruko pasinaudoti kai kurie „apsukriėji“ tautiečiai. Jie turbūt įrašydami ne savo pavardes, kai kurių dalykų imdavo po du kartus ir net daugiau ir tuoj pat nešdavo prie tvoros. Taip lengvai, apgaulės būdu įgytus baltinius ar antklodes jie čia pat parduo-davo kitoje tvoros pusėje laukian-tiems „pirkliams“ arba tiesiog išmai-nydavo į „šnapsą“.

Tvarkingi vokiečiai nesitikėdami tokio akiplėiško mūsų „sąžinin-gumo“ tik savo dalybų pabaigoje pa-juto, kad čia kažkas ne taip. Jie buvo viską susiskaičiavę, o čia – paskuti-niams kariams eilėje jų kariškų gėry-bių „kažkodėl“ pritrūko. Tuomet vo-kiečiai įsakė susirinkti visiems ka-reivinėse ir išrikiavę pradėjo tikrinti kiekvieną kareivį atskirai. Taip jiems teko atimti dar daug neišmainyto ar neparduoto turto. Nesąžiningieji lie-tuvių „savanoriai“ nebuvo nubausti, tik garsiai, visų akivaizdoje išgėdinti.

Kai pagaliau visi buvo tinkamai aprengti ir kiekvienas gavo tik tai, kas jam priklauso, po kelių dienų mus suskirstė į keturias kuopas, kurias atitinkamai subūrė į būrius. Susipažinome su mūsų naujaisiais karininkais bei bataliono vadu. Pagal savo ūgį aš pakliuvau į antrosios kuo-pos pirmąjį, taip vadinamą, reprezen-tacinį būrį.

* * *

Kovo 29-tą dieną mūsų visas batalionas su pilna apranga, bet be jokių ginklų buvo išrikiuotas karei-vinių aikštėje. Šioje rikiuotėje prie-šais mus, kartu su mūsų vadu kpt. Jonu Matuliu bei kitais lietuvių ka-rininkais dalyvavo ir keletas vokiečių karininkų. Vienas jų iškilmingai mums pranešė, kad šis – t. y. „10-tasis lietuvių savisaugos batalionas“ („Litauische Schutzmannschaft–F–Bataillon Nr.10“) gavo atsakingą bei garbingą uždavinį ir turi nedelsiant vykti į Prancūziją, kur, priskirtas vo-kiečių karo žandarmerijai, vykdys įprastines policijos pareigas. Daugelis mūsų labai apsidžiaugėme šia netikė-ta naujiena, nes, suprantama, kad kiekvienas mieliau keliautų į sau-lėtąją, nors ir tolimą Prancūziją, pa-budėti policininku, negu kažkur į gū-džiąją Sovietų Sąjungą, svetimam ka-re atiduoti savo gyvybę Rytų fronte.

Visi gerai nusiteikę, vildamiesi greitai pamatyti galbūt net patį Pa-ryžių ir Eifelio bokštą, linksmai, su daina išžygiavome iš Radvilėnų gat-vės į K. Petrausko. Po to nuo Parodos kalno nusileidome į Donelaičio gatvę ir pasitempę pražygiavome pro Vy-tauto Didžiojo karo muziejaus sodelį. Atidavę pagarbą Lietuvos Laisvės paminklui ir Nežinomojo kario kapui, pasukome į Maironio gatvę, iš kurios Laisvės alėja kiek pagrižome atgal, link Vytauto prospekto ir toliau žy-giavome link Šančių. Mano gretoje ėjo daugiau patyrusių, buvusių lais-vos Lietuvos kariuomenės karių. Jie ypač darniai ir gražiai dainavo žygio

dainas. Mačiau, kaip mums praei-nant nušvisdavo civilių kauniečių veidai. Nors ir dėvėjome svetimą, mums patiems nepageidautiną uni-formą, jie į mus žiūrėjo su palankia viltimi, kaip į savus karius.

Taip smagiai bedainuodami mes pasiekėme Šančius. Nors ir labai vi-liojo mintis greitai išvysti Eifelio bokštą, bet tai negalėjo nustelbti didelio nusiminimo bei nerimo, kad namiškiai vėl ilgai nieko nežinos apie mane. Bet, čia, kaip ir dažnai pasi-taiko tokiais beviltiškais atvejais, iš-gelbėjo grynas atsitiktinumas. Bata-lionui iš Juozapavičiaus prospekto sukant į Gelžkelio gatvę (link Šaldy-tuvų gatvės), aš staiga išvydau gerai pažįstamą pulkininko Grigaliūno dukrą Teresę, kuri taip pat pastebėjo mane:

– Labas Leonai! Kur jūs žygiuo-jate?

– Į geležinkelio rampą! – trumpai atsakiau, ir dar spėjau, kol mes nuto-lome, pridurti, – Pasakyk prašau ma-niškiam, kad mus veža į Prancūziją! Teresė tekina nubėgo į kalną, į Servitutų gatvę, kur tuo metu gyveno mano sesuo Irena, ir pranešė šią nau-jieną.

Kai mes priartėjome prie Šančių rampos, išvydome vaizdą, kuris mus labai nuvylė ir prislėgė. Be jokios sar-gybos, su daina ir, palyginti, visai gera nuotaika pražygiavę visą Kauno centrą, mes dabar pamatėme visai kitokį paveikslą. Geležinkelio rampa, kalnas, kur buvo įleisti šaldytuvai, taip pat ir visas vagonų sąstatas buvo tankiai apsuptas vokiečių karo lauko žandarmerijos („Feldgendarmerie“). Jie su šautuvais, prožektoriais, kul-kosvaidžiais bei šunimis saugojo lie-tuvius „savanorius“, išvykstančius „padėti jų policijai“. Mus lydėję civi-liai žmonės (daugiausia – karių ar-timieji, giminės) dar prieš rampą bu-vo vokiečių sustabdyti ir, pasitelkus žandarus su šunimis, nuvaryti kuo toliau. Net mus, kurių ne vienas jau buvome kažkiek patyrę karo, gerokai nustebino taip keistai organizuojama išvyka į Prancūziją. Bet labiausiai buvo priblokšti ir pasipiktinę mus atlydėję civiliai kauniečiai. Jie nie-kaip negalėjo suprasti tokio ryškaus skirtumo tarp mūsų smagaus žygia-vimo ir atžagaraus nacių okupantų elgesio, su kuriuo netikėtai visi susi-dūrėme.

Paskaičiavę būriais, mus, kaip galvijus, po 80 žmonių suvarė į va-gonus („pulmanus“) ir uždarė iš lauko duris. Abejuose vagonų galuose buvo įrengti gultai su čiužiniais bei švaria patalyne. Tarp mūsų kareivių buvo nemažai įkaušusių, tad jie, su-siradę vietas, atrodytų visai nepergy-vendami dėl savo likimo, greitai su-gulė ir užmigo. Aš šiek tiek pavydėjau to jų girto abejingumo. Man buvo labai skaudu, kad vėl negalėjau pasi-matyti ir atsisveikinti su mama, bro-liais ir seserimis. Svarbiausia, kad tam tikrai būtų užtekę laiko. Užda-rytuose vagonuose, saugomi ginkluo-tos sargybos mes išstovėjome iki pat vakaro. Tik sutemus lietuvių „sava-norių“ ešelonas pagaliau pajudėjo ir dideliu greičiu be jokio sustojimo lėkė mums nežinoma kryptimi.

Kai traukinys sustojo, buvo apie 8 valanda ryto.

Bus daugiau.

Dantų gydytojai

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S.79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą.
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai.
4647 W. 103 St., Oak. Lawn, IL
55 E. Washington, Suite 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260.

Širdies ir kraujagyslių ligos

VIDAS J. NEMICKAS, MD
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

Chirurgai

Dr. PETRAS V. KISIELIUS
Inkstų, pūslės, prostatos
gydymas bei chirurgija
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
630-941-2609

Stuburo ir skausmo ligos

JONAS V. PRUNSKIS, MD
TERRI DALLAS-PRUNSKIS, MD
ANDREW J. YU, MD
ir partneriai
Illinois Pain Institute
Nugaros, sprando, galvos, sąnarių,
sužeidimų darbovietėje bei kitų vietų
skausmo diagnozės ir gydymo specialistai.
Elgin: 847-289-8822
McHenry: 815-363-9595
Elk Grove: 847-718-1212
Barrington: 847-852-2000
www.illinoispain.com

Akių ligos

ARAS ŽLIOBA, MD
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

Vidaus ligos

EDMUNDAS VIŽINAS, MD, S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos pagal susitarimą

Skelbimų skyriaus
tel. 1-773-585-9500

SKAUTYBĖS KELIAS

SENŲJŲ SKAUTININKŲ GRETOS RETĖJA

Šiomis dienomis, išgyvenęs 95-rius metus, į Amžinybę išėjo parei-gingas visuomenininkas, skautinin-kas, skautas vytis Algis Regis. Algis skautams daugiau buvo žinomas kaip jo žmonos Irenos Regienės, jūrų vyresnės skautininkės, veiklos, dau-giau nei 30 metų redagavusios „Skautybės kelią“ „Draugo“ dienraš-tyje, vyras. Jis buvo nepamainomas jos darbų talkininkas.

Algis Regis

Ps. skautas vytis, skautauti pra-dėjo dar nepriklausomoje Lietuvoje, lankydamas Kauno miesto gimnaziją. Ten buvo pastebėtas kaip gabus minčių išsakytojas ir geras organiza-torius. Tunte jam buvo patikėtos vadovo pareigos. Baigęs gimnaziją ir įstojęs į Vytauto Didžiojo universitetą skautavimą turėjo nutraukti.

Jam atvykus į Amerikoje ruo-šiamą Pasaulinę parodą New York mieste, prasidėjo Antrasis pasaulinis karas, kas sutrukdė grįžti namo. Likęs Amerikoje įsitraukė į lietuviš-ką veiklą ir tęsė studijas Mariana-polio kolegijoje, kur įgijo menų ba-kalauro laipsnį. Be to studijavo vers-

lo administravimą Čikagos Univer-sitete. Baigęs studijas įstojo savano-riu į Amerikos kariuomenę ir buvo paskirtas į labai atsakingas pareigas karo žinyboje. Pasibaigus karui ir laikinai gyvendamas Anglijoje įstojo į vietinį universitetą, studijavo geopo-litiką ir tarptautinius santykius. Nors trumpai gyveno Anglijoje, spėjo aplankyti žymius skautijos veiklos židinius London mieste ir labiau įsi-gilinti į jos veiklą.

Algis išnaudojo kiekvieną savo gyvenimo minutę. Tai rodo, kad jis buvo labai tvirtas siekdamas būti naudingu Lietuvai ir jos jaunimui.

Grįžęs į Ameriką, apsigyveno Los Angeles mieste, ten vedė skautę Ire-ną Truškauskaitę ir persikėlė gyven-ti į Čikagą. Abudu įstojo į veikiančius skaučių ir skautų tuntus. Čia davė skauto vyčio pasižadėjimą ir vadova-vo skautams, dalyvaudamas vasaros stovyklose ir tunto veikloje.

Mylėdamas Lietuvą ir matyda-mas ją kenčiančią po Sovietų oku-pacijos letena, įsijungė į veikiančias išeivijos organizacijas. Gerai mokėda-mas anglų kalbą ir turėdamas pa-žinčių Amerikos visuomenėje daug pasitarnavo Lietuvos laisvinimo ko-vose prieš okupantą.

Dėl daugybės darbų skautišką veiklą turėjo apriboti, bet vis talkino žmonai Irenai.

Griūva senieji skautybės milži-nai, rodė meilę savo sesei, broliui, ar-timui. Jie aukėjo savo laiką jaunimo auklėjimui, skatindami nepamiršti savo protėvių žemės – Lietuvos. Algis Regis, dalyvaudamas įvairiose orga-nizacijose, parodė didžiulę meilę Lie-tuvai, visuomenei ir skautiškai veik-lai. Įžengęs į „dausas“, siųsk savo meilės spindulius mums.

Antanas Pauzuolis

Lietuvių Opera laukia žiūrovų

Maestro Vytautas Viržonis

Regisierius Eligijus Domarkas

LAIMA APANAVIČIENĖ

*Šeštadienį, artėjant prie Jaunimo centro, pasitiko Johann Strauss muzikos garsai. Supratau – ruošia masi Lietuvių Operos pasirodymui, kuris įvyks rugsėjo 13 d. Su čikagiečiais repetavo tik trečiadienį, rugpjūčio 26 d., iš Lietuvos atskridę operos solistai. Nutilus muzikos garsams įėjau į salę ir, pasinaudodama pertraukėle, užkalbinau Lietuvos muzikinių teatrų režisierių **Eligijų Domarką** ir Lietuvos nacionalinio operos ir baleto teatro dirigentą maestro **Vytautą Viržonį**, jau ne pirmą kartą talkinančius Lietuvių Operai.*

– **Malonu Jus vėl sutikti Čikagoje. Kokios nuotaikos?**

E. Domarkas: Rūpesčių yra nemažai. Kūrinys labai sudėtingas. O laiko kaip paprastai – trūksta. Nuotauka darbinga.

V. Viržonis: Kaip tam studentui prieš egzaminus – viską reikia padaryti paskutinę naktį (juokiasi).

– **Ar skaičiavote, kiek kartų jau režisavote Lietuvių Operos pastatymus Čikagoje?**

E. D.: Man šitas pastatymas jau septynioliktas.

V. V.: Aš čia taip pat jau ne pirmą kartą.

– **Kas Jums asmeniškai yra Lietuvių Opera?**

Akompaniatorė Lisa Kristina

E. D.: Aš kaip ta motina, kuri turi daug vaikų ir negali pasakyti, kuris jų yra mylimiausias. Lietuvių Opera Čikagoje man tokia pat miela, kaip ir teatras Lietuvoje, kuriame dirbau. Čikagai aš visada turėjau sentimentų ir jų tebeturiu. Be to, ir čikagiečiai prie manęs yra pripratę. Aš žinau jų galimybes, žinau, kiek ir ko galima iš jų reikalauti. Jie taip pat mane pažįsta. Be to, čia visada sudėtinga, nes labai mažai laiko. Paprastai opera yra statoma mažiau siai tris mėnesius.

V. V.: Koku entuziazmu dega šių žmonių akys! Opera šiems žmonėms nėra kasdieninis darbas. Repetuoja geriausiu atveju kartą per savaitę.

– **Kaip sekasi dirigentui „valdyti“ nepažįstamą orkestrą?**

V. V.: Su orkestrantais susitinkame ne pirmą kartą. Prie manęs jie yra pripratę, mane pažįsta. Neblogai su jais sutariu, didelių priekaištų jie man taip pat nereiškia. Žinoma, orkestre yra muzikantų, kurie jau seniai nebedirba orkestre, daugelis jų – pensinio amžiaus. Truputį reikia derintis prie jų lygio, bet nieko nepadarysi, yra kaip yra. Tačiau jie labai geranoriški, stengiasi, dirba. Mes suprantame, kad orkestrą samdyti labai brangiai kainuoja. Aukšto lygio muzikantų nepasikviesi, neturėsi iš ko mokėti honorarų. Bet, nepaisant to, man atrodo, kad iki šiol visų spektaklių lygis buvo neblogas. O ir muzikantai jau daug metų groja Lietuvių Operos spektakliams, gerai žino Lietuvių Operą, taip pat jaučia savotišką sentimentą šiam kolektyvui.

– **Ar skiriasi Lietuvos ir čionykščiai muzikantai?**

V. V.: Pirmiausia skiriasi amžiumi. Lietuvos nacionalinio operos ir baleto teatro orkestre groja jauni, neseniai mokslus baigę muzikantai. Kai kurie jų dar neturi orkestrinio grojimo įgūdžių, dar tik mokosi. Tad dirbti, ieškoti su jais yra įdomu. O čia orkestrantai yra su didele patirtimi, dauguma muzikantų yra garbaus amžiaus, todėl kartais iškyla kitos problemos. Tačiau dirbti malonu, visi muzikantai inteligentiški, kultūringi žmonės. Į repeticijas ateina visada pasiruošę, laiku. Neturėjau jokių konfliktų. Svarbu neužteisti repetacijos, nes už papildomą laiką reikės mo-

kėti papildomą honorarą (juokiasi).

– **Ar režisieriui nėra sunku dirbti su neprofesionaliais aktoriais, dainininkais?**

E. D.: Priklauso nuo to, kaip pažiūrėsime. Solistai – visi profesionalūs dainininkai. Neprofesionalai yra tik choristai, susirinkę entuziazmo vedami. Ir tai, ko jie negali padaryti kaip aktoriai, nugali jų entuziazmas. Jie labai labai stengiasi. Nė vienas čia neateina varu. Kai jiems konkrečiai pasiūlai užduotį, jie padaro. Yra dalykų, kurių ir profesionalai nepadaro. Ypatingai sunku būna režisuoti masinės scenas – jos visada turi savotiškų sunkumų ir keblumų.

– **Ar atvažiuosiems dainininkams nesunku prisiderinti prie kito orkestro?**

V. V.: Muzika ta pati, čia sunkumų nėra. Sunkiau prisiderinti prie salės – ji labai didelė, jos kitokia akustika, ir, žinoma, kitaip girdisi orkestras. Solistams atsiranda tam tikros problemos. Jiems reikia priprasti prie salės, o pripratimui – laiko nėra. Mes turime tik vieną repetaciją ir vieną generalinę repetaciją.

Reikia būti labai gerai pasiruošusiam ir įdėti nemažai pastangų, kad viskas sklandžiai klostytųsi.

– **Manau, kad režisieriui taip pat nėra lengva. Solistai susirinko iš įvairių teatrų. Be to, reikia susiderinti ne tik solistams tarpusavyje, bet ir choristams su solistais.**

V. V.: Todėl ir esame čia, deriname (juokiasi).

E. D.: O kam šiais laikais lengva? (juokiasi). Dirbame, kiek jėgos leidžia. Lietuvių Operos spektaklyje „Šikšnosparnis“ dainuos solistai iš Klaipėdos valstybinio muzikinio teatro (Eizenšteina – Mindaugas Gylys, Alfreda – Deivydas Norvilas, Franka – Šarūnas Juškevičius), Lietuvos nacionalinio operos ir baleto teatro (Falkė – Deividas Staponkus), Kauno muzikinio teatro (Ida – Vilma Skučienė, šiuo metu gyvenanti Čikagoje) ir čikagiečiai solistai (Rozalinda –

Vilma Skučienė

Deividas Staponkus

Nida Grigalavičiūtė, Adelė – Lijana Kopūstaitė, Blindą – Linas Spitrys, Orlovskį – Genovaitė Bigenytė). Derinamės, dirbame ir tikime, kad žiūrovas įvertins mūsų visų pastangas.

Pertraukėlė baigėsi. Akompaniatorė Lisa Kristina (De Paul choro koncertmeisterė) sėdo prie fortepijono, maestro V. Viržonis – šalia jos, režisierius E. Domarkas, įsitaisęs scenos priekyje, „derino solistų išėjimus“.

Nebetrukdžiau. Padariusi keletą repetacijos nuotraukų, tyliai išėjau iš salės. Iki susitikimo rugsėjo 13 d. 3 val. po pietų J. Sterling Morton East High School auditorijoje (2423 S. Austin Boulevard, Cicero, IL).

JAV LB Lemonto socialinių reikalų skyrius rugsėjo 13 d., sekmadienį, organizuoja išvyką autobusu į operetę „Šikšnosparnis“. Iš PLC aikštelės išvyks-tame 1:30 val. p. p. Bilieto kaina asmeniui – 10 dol. Prašome registruotis ir susimokėti iš anksto. Čekį siųsti: Lithuanian Community Social Services, adresu: 14911 E. 127th Street, Lemont, IL 60439. Daugiau informacijos tel.: 630-334-2906 (Pranas Jurkus).

Lijana Kopūstaitė-Pauletti (kairėje) ir Nida Grigalavičiūtė.

Laimos Apanavičienės nuotraukos

SKAUTYBĖS KELIAS

2009 m. SKILTININKŲ KURSAI

Atkelta iš 2 psl.
Kelionė: Vietovės atskirai tvarko keliones (atvykimas/parvykimas) į Dainavą. Dėl kelionės – kreipkitės į vienetų vadovus.
Nakvynė: Skautai ir vadovai nakvos Baltuose rūmuose.

DIENOTVARKĖ:

Penktadienis, rugsėjo 18 d. 6 v. v. – 12 v. r. – Visi suvažiuoja į Dainavą.
Šeštadienis, rugsėjo 19 d. 7 v. r. – 12 v. r. – Skiltininkų kursų užsiėmimai, žaidimai ir t. t.
Sekmadienis, rugsėjo 20 d. 7 v. r. – 1 v. p. – „Skautorama“, užsiėmimai, susitvarkymas, kelionė namo.

Skiltininkų kursai – kas tai?

Skiltininkų kursai yra jaunų vadovų lavinimo sistema. Kursų metu dalyviai dalyvaus skautiškuose užsiėmimuose, kurie praktiškai perduos informaciją apie skautybės tikslus, skilties sistemą bei veiklos planavimą. Informacija bus perduota įvairiais būdais: per pašnekesius, pratimus, diskusijas bei žaidimus. Atvykę kursantai bus suskirstyti į mišrias skiltis. Lavinimą daugiausia atliks jauni vadovai ir vadovės.

Jeigu turite klausimų apie 2009 m. Skiltininkų kursus, kreipkitės į Donatą Ramanauską: **donatas1@sbcglobal.net** arba Audrą Lintakienę – **lintakiene@sbcglobal.net**.
Norėdami sužinoti daugiau informacijos, apsilankykite **www.skautai.net**. Čia rasite šiuos kursų dokumentus:
„MS Word” dokumentus – Registracijos formą, Atleidimą nuo atsakomybės (Release Form), Michigan sveikatingumo dokumentus (Health Record).
Arba .pdf formato dokumentus – Registracijos formą, Atleidimą nuo atsakomybės (Release Form), Michigan sveikatingumo dokumentus (Health Record)
Dėl išsamesnės informacijos apsilankykite: **http://kalendorius.skautai.net/skiltininku/**

EKONOMIKA: REALYBĖ, MITAI...

Atkelta iš 3 psl. esame blogiausi, tolesnį horizontą – kaip atrodyt Lietuva po 5 ar 10 metų, ir pasidrasindami ženkime šiuo keliu. Atsispirdami nuo ten, kur nukritome, nuo 2006 metų.

Bernardinai.lt

Elena Rožėnienė su dukra Danute , gyvenanti Tuscon, AZ , atsiuntė „Draugui” dosnią 200 dol. auką. Labai ačiū už dosnią auką ir paramą.
Vytautas Graužinis , gyvenantis Elgin, IL , pratęsė „Draugo” prenumeratą ir paaukojo 50 dol. auką. Labai ačiū už Jūsų auką.
Casimir Kraucunas , gyvenantis Lemont, IL , atsiuntė „Draugui” 50 dol. auką. Dėkojame Jums.
Alexander A. Domanskis , gyvenantis Cicero, IL , atsiuntė dosnią 100 dol. auką „Draugo” leidybai paremti. Nuoširdžiai dėkojame už Jūsų dosnią širdį bei paramą.
Halina Bagdonienė , gyvenanti Oak Lawn, IL , užsiprenumeravo „Draugą” dar metams ir parėmė laikraštį 50 dol. auką. Labai ačiū.
I. Rasys , gyvenanti Cambridge, MA , parėmė „Draugo” leidybą dosnia 200 dol. auka. Labai ačiū už tai, kad mus skaitote ir remiate.
Pranas Budininkas , gyvenantis St. Pete Beach, FL , pratęsė „Draugo” metinę prenumeratą ir paaukojo 100 dol. auką laikraščiui paremti. Ačiū, kad mus skaitote ir dosniai remiate.
JAV Lemonto LB, Socialinių reikalų skyrius, atsidėkodamas už „Draugo” paramą, mums rašo: „‘Draugo’ žiniasklaida duoda mums galimybę informuoti mūsų tautiečius, su jais susisiekti, padeda su jais pabendrauti, kai kuriais atvejais jiems patarti bei padėti. Iš tikrųjų palaikyti tautinį ryšį, kuris yra mūsų solidarumo bei lietuviybės išlaikymo tikslas.” Atsidėkodamas JAV LB Socialinių reikalų skyrius parėmė „Draugą” 70 dol. auka. Ačiū už Jūsų paramą.

A † A STANLEY LABANAUSKAS

Nuliūdę liko: žmona Leonarda Sedys; sūnus Steve, anūikai Dianne su vyru Ian Guindon, Chris su žmona Samantha ir Michael su sužadėtine Rhonda Labanauskas; 6 proanūkiai; brolis Mitch su žmona Aldona Labanauskas.
A. a. Stanley buvo vyras a. a. Bernice Chormanskas.
Velionis pašarvotas antradienį, rugsėjo 1 d. nuo 2 v. p. p. iki 9 v. v. Robert J. Sheehy & Sons laidojimo namuose, 4950 W. 79th St., Burbank, IL.
Laidotuvės trečiadienį, rugsėjo 2 d. 10 val. ryto.
A. a. Stanley bus palaidotas Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Nuliūdę artimieji

Laidot. direkt. Robert J. Sheehy & Sons FH. Tel. 708-857-7878
www.sheehyfh.com

Aktyviam lietuviybės puoselėtojui

A † A ALGIUI A. REGIUI

mirus, nuoširdžiai užjaučiame sūnus ALGĮ, AUDRIŲ, LINĄ, gimines ir artimuosius.

JAV LB Vidurio Vakarų apygardos valdyba

Netekome Žmogaus, kiekvieną dieną tyliai dalijusio savo gerumą ir rūpestį ne tik artimiesiems, bet ir bičiuliams...
Skaudžią liūdesio valandą dėl

A † A HENRIKO NOVICKO

mirties, nuoširdžiai užjaučiame artimuosius.

Beverly Shores Amerikos Lietuvių klubas

A † A Lionginas Pliūra

Š. m. rugpjūčio 6 d., po ilgos ligos, globojamas žmonos Felicijos, savo namuose mirė Lionginas Pliūra. Palaidotas Holy Cross kapinėse, Racine, WI, rugpjūčio 10 d., palydėtas gausaus būrio giminių ir draugų. Liko žmona Felicija Vilipaitė, dukra Bronė ir sūnus Ramutis su savo šeimomis bei giminės Lietuvoje.

Lionginas gimė Titonių kaime Linkuvos apskr., kur turėjo savo ūkį. Buvo muzikalus ir tarnaudamas Dragūnų pulke grojo pulko orkestre. Kaip ir tūkstančiai lietuvių, artėjant raudonajam siaubui pasitraukė Vokietijon. Paliko gimtuosius Titonius, paliko Lietuvą, bet išsinešė meilę savajam kraštui. Pergyveno Vokietijoje karo siaubą. Čia susipažino su Felicija Vilipaite ir 1948 m. susituokė. 1949 m. atvyko į JAV, Racine, WI. Čia gimė dukra Bronė ir sūnus Ramutis. Buvo graži ir tvirta lietuviška šeima. Dukra ir sūnus susituokė su lietu-

Lionginas Pliūra

vaičiais. Įsikurti svetimame krašte nebuvo lengva. Abu dirbo. Lionginas buvo gabus ir darbštus. Beveik vienas savo šeimai pastatė gražų mūrinį namą. Mylėdamas muziką kurį laiką grojo garsiam Johnson Wax orkestre, į kurį buvo priimami tik talentingi muzikantai.

Nuo atvykimo į šį kraštą abu priklausė lietuviškos organizacijoms, Šaulių sąjungai tremtyje, ALT’ui bei JAV Lietuvių Bendruomenei. Ilgą laiką buvo LB apylinkės pirmininkas. Skaitė ir rėmė lietuvišką spaudą. „Draugą” skaitė nuo 1949 metų. Savo darbuose visur buvo remiamas žmonos Felicijos, kuri irgi buvo veikli lietuviškose organizacijose.

Lionginą visi pažinome kaip atvirą, kuklų ir vaišingą asmenį. Mes, Wisconsin pietryčių lietuviai, kartu su šeima liūdimė netekę puikaus lietuvio ir draugo.

Zenonas Lukauskas

Prenumeruokime ir skaitykime „DRAUGĄ”!
„DRAUGĄ” atminkime savo testamente.

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

♦ **Su giliu liūdesiu pranešame, kad** mirė a. a. Stasė Bublienė, ilgametė Dievo Apvaizdos parapijos, Detroit, narė ir rėmėja. Laidotuvės vyks penktadienį Dievo Apvaizdos bažnyčioje. Lankymas – 9:30 val. r. šv. Mišios – 11 val. r.

♦ **Santaros Šviesos 56-ajame su-**važiavime rugsėjo 12 d., šeštadienį, 10 val. ryto vyks Psichologinės ir dvasinės pagalbos draugijos pokalbis tema „Emigranto netektys ir atradimai“. Pokalbio metu bus kalbama apie netektis kultūrinėje, socialinėje, šeimos ir individo lygmenyje, taip pat ir apie atradimus/naujoves, kurias suteikia emigracija. Pokalbį ves kun. Draugijos pirmininkas V. Aušra. Pokalbyje dalyvaus: N. Aušrienė, L. Zavistauskienė, kun. A. Saulaitis.

♦ **Palaimintojo Jurgio Matulaičio** misija kviečia visus dalyvauti Bendruomenės šv. Mišiose sekmadienį, rugsėjo 20 d., 10:30 val. r. (tą savaitgalį bus tik šios Mišios) Pal. Jurgio Matulaičio misijos kiemelyje, 14911 127th Street, Lemont, IL 60439. Bus proga kartu pasimelsti, pavalgyti, pabendrauti, prisirašyti prie tarnysčių. Tel. pasiteiravimui: 630-257-5613. Daugiau informacijos misijos tinklalapyje: matulaitismission@sbcbglobal.net

♦ **Rugsėjo 20 d., sekmadienį:** Camelot Banquets (8624 W 95th St.,

Hickory Hills) Balzeko lietuvių kultūros muziejaus Moterų gildija ruošia „Magijos akimirkos“ popietę. Pradžią 12 val. p. p. Pietūs – 1 val. p. p. Programą atliks magas Al James. Vietas užsisakyti tel. 708-839-5691 (Emma Petraitienė).

IŠ ARTI IR TOLI...

♦ **Ateitininkų studijų savaitgalis** Dainavoje vyks rugsėjo mėn. 4–7 dienomis. Rengėjai: Šiaurės Amerikos ateitininkų taryba ir valdyba. Rugsėjo 4 d. – susipažinimo vakaras. Šeštadienį, rugsėjo 5 d., pašnekesį „Visuomeniškumas praktikoje“ ves dr. Elona Vaišnienė. Tema „Kaip suorganizuoti Lietuvos jaunimą? Kas yra Lietuvos jaunimui svarbiausia?“ kalbės Šarūnas Frolenko, Lietuvos jaunimo organizacijos tarybos (LJOT) prezidentas. Lietuvių išeivijos studentų stažuotės Lietuvoje dalyviai bei dr. Tomas Saladis pasidarys patirtimis ir išpūdžiais. Dainų, pasakų ir eilėraščių vakarą ves Svaja Mikulionytė. Savaitgalio kapelionas – kun. Gediminas Jankūnas. Registracijos informacija: www.ateitis.org arba savaitgalio registratorė: Ramunė Kubiliūtė, rkkubilius@yahoo.com.

♦ **Kviečiame visus apylinkės vaikus** į lietuvišką mokyklėlę Šv. Andriejaus parapijos patalpose, Philadelphia. Mokslo metų pradžia – rugsėjo 13 d. 9 val. r. Dėl informacijos ir registracijos klausimais kreipkitės į tėvų komiteto išdininkę Gintarę Gečytę-Akerley: el. paštu gecysgt@umdnj.edu arba tel.: 856-858-7809.

SKELBIMAI

Advokatas Jonas Gibaitis

30 metų darbo patirtis
6247 S. Kedzie Avenue
Chicago, IL 60629
Tel. 773-776-8700
Toll free 24 hr. 888-776-6742
Darbo val. nuo 8:30 v.r. iki 5 v.p.p.
Šeštad. 8:30 v.r. iki 12:30 v.p.p.
www.johngibaitis.com
gibaitis@aol.com

Advokatas GINTARAS P. ČEPĖNAS

6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos pagal susitarimą

SKELBIMAI

Namams pirkti paskolos duodamos mažais mėnesiniais įmokėjimais ir prieinamais nuosimčiais. Kreipkitės į **Mutual Federal Savings, 2212 West Cermak Road.** Tel. (773) 847-7747.

SKELBIMŲ SKYRIAUS TEL. 773-585-9500

„DRAUGO“ ŠIMTMEČIO POKYLIS

vyks spalio 17 d., šeštadienį,
Willowbrook pokylių salėje
8900 Archer Ave., Willow Springs, IL 60480.

Kokteiliai – 5 val. p. p., vaišės – 6 val. v.
Bilietus (100 dol. asmeniui) galima įsigyti
„Draugo“ administracijoje, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629
Tel.: 773-585-9500; Fax.: 773-585-8284

Iškilmingo pokylio ruošos komisija: Stanley Balzekas, Ofelija Barškėtis, Birutė Bublienė, Dalia Cidzikaitė, Rimas Domanskis, Rimas Gedeika, Birutė Juodwalis, Jurgis Joga, Marius Kasniūnas, Algis ir Teresė Kazlauskai, Saulius Kuprys, Vytas Maciūnas, Edis Mickus, Pranas Pranczevičius, Marija Remienė, Dalia Zorskienė. Komisijos pirmininkas – dr. Jonas Prunskis, sekretorė – Sylvia Krumplienė

Šv. Kazimiero kongregacijos seserys seselių Motiniškojo namo koplyčioje, 2601 W. Marquette Rd., Chicago, rugpjūčio 15 d. minėjo gražias sukaktis. Nuotraukoje (sėdi iš kairės): ses. Paulissa Puišis ir ses. Anacleta Venslovitch, sulaukusios garbingo amžiaus ir šventusios 75-ųjų metų pasiaukojimo Dievui ir Bažnyčiai tarnystės jubiliejų.

Antroje eilėje (stovi iš kairės): ses. Immacula Wendt, Šv. Kazimiero seserų vienuolyno generalinė vyresnioji, kartu su seselėmis, švenčiančiomis 50 metų tarnystės sukaktį: ses. Zita Petkevicius, ses. Deborah Romanuski, ses. Mary Louise Andrulonis, ses. Theresa Papsis, ses. Jeanne Moceyunas, ses. Margaret McTaggart.

Nuotr. iš seselių kazimieriečių archyvo

SKELBIMAI

**Advokatas
DARIUS R. DIRMANTAS**
Vairavimo ir Kriminalinių Teisių
Specialistas.
Raštinės Čikagoje ir Woodridge.
Tel. 877-Gynejas arba
877-496-3527
Valandos pagal susitarimą

**Advokatas
Vytenis Lietuvninkas**
4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629
(Skersai gatvės nuo „Draugo“)
Tel. 773-284-0100.
Tel. 630-257-0200, Lemont, IL

100 metų – tai tik mažas žingsnelis begalinėje gyvenimo jūroje. Ženkite dar šimtą tokių žingsnelių, su kiekviena sekunde į lietuvišką pasaulį skleidami vis ryškesnį spindulėlį.

Visas Neringos stovyklos „Meno8Dienos“ kolektyvas su dėkingumu sveikina „Draugą“ su nuostabiu 100 metų jubiliejumi, pasipuošę kepurėmis, sukurtomis iš „Draugo“ puslapių!

Dainiaus Mačikėno nuotr.